

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1395**(2016. gada 18. augusts),**

ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd*, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību ("LESD") un jo īpaši tā 266. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. un 14. pantu,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 2006. gada 23. martā pieņēma Regulu (EK) Nr. 553/2006 par pagaidu antidempinga pasākumu noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa ("apavi") ("pagaidu regula") ⁽²⁾.
- (2) Ar Regulu (EK) Nr. 1472/2006 ⁽³⁾ Padome uz diviem gadiem uzlika galīgo antidempinga maksājumu no 9,7 % līdz 16,5 % tādu konkrētu Vjetnamas un ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa ("Padomes Regula (EK) Nr. 1472/2006" jeb "apstrīdētā regula").
- (3) Ar Regulu (EK) Nr. 388/2008 ⁽⁴⁾ Padome paplašināja galīgos antidempinga pasākumus, kas noteikti tādu konkrētu ĶTR izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un tos attiecināja arī uz importu, kas nosūtīts no Makao īpašās pārvaldes apgabala ("Makao"), neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao.
- (4) Pēc 2008. gada 3. oktobrī uzsāktās termiņbeigu pārskatīšanas ⁽⁵⁾ Padome ar Regulu (ES) Nr. 1294/2009 ("Regula (ES) Nr. 1294/2009") ⁽⁶⁾ pagarināja antidempinga pasākumus uz 15 mēnešiem, proti, līdz 2011. gada 31. martam, kad pasākumu termiņš beidzās.
- (5) *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* un *Risen Footwear (HK) Co Ltd*, kā arī *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* ("pieprasījuma iesniedzēji") apstrīdēja apstrīdēto regulu Pirmās instances tiesā (tagad – Vispārējā tiesa). Vispārējā tiesa noraidīja šīs prasības ar 2010. gada 4. marta spriedumu lietā T-401/06 *Brosmann Footwear (HK)* un citi/Padome (Krājums, II-671. lpp.) un 2010. gada 4. marta spriedumu apvienotajās lietās T-407/06 un T-408/06 *Zhejiang Aokang Shoes* un *Wenzhou Taima Shoes*/Padome (Krājums, II-747. lpp.).
- (6) Pieprasījuma iesniedzēji iesniedza apelācijas sūdzību par minētajiem spriedumiem. Tiesa ar 2012. gada 2. februāra spriedumu lietā C-249/10 P *Brosmann* un citi un ar 2012. gada 15. novembra spriedumu lietā C-247/10 P *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* ("*Brosmann* un *Aokang* spriedumi") atcēla šos spriedumus. Tiesa nosprieda, ka Vispārējā tiesa pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā bija lēmusi, ka Komisijai nebija pienākuma izskatīt neatlasītu uzņēmēju iesniegtos tirgus ekonomikas režīma ("TER") pieprasījumus saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu (Tiesas sprieduma lietā C-249/10 P 36. punkts un Tiesas sprieduma lietā C-247/10 P 29. un 32. punkts).
- (7) Tad Tiesa pievērsās sprieduma pasludināšanai pēc būtības. Tā nosprieda: "(..) Komisijai bija jāizskata pamatotie iesniegumi, ko tai iesniegušas apelācijas sūdzības iesniedzējas atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktam, lūdzot tām piešķirt TER apstrīdētajā regulā aplūkojamās antidempinga procedūras ietvaros. Turpinājumā ir jākonstatē, ka nav izslēgts, ka šādas izskatīšanas rezultātā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējām tiktu noteikts galīgais

antidempinga maksājums, kurš atšķirtos no maksājuma 16,5 % apmērā, kas tām ir piemērojams atbilstoši apstrīdētās regulas 1. panta 3. punktam. No šīs pašas normas izriet, ka attiecībā uz vienīgo atlasīto Ķīnas uzņēmēju, kam piešķirts TER, ir noteikts galīgais antidempinga maksājums 9,7 % apmērā. Kā izriet no šā sprieduma 38. punkta, ja Komisija būtu konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, tām, ja individuālās dempinga starpības aprēķins nebūtu iespējams, būtu arī jāpiemēro pēdējā minētā likme” (sprieduma lietā C-249/10 P 42. punkts un sprieduma lietā C-247/10 P 36. punkts).

- (8) Rezultātā Tiesa atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz attiecīgajiem pieprasījuma iesniedzējiem.
- (9) Komisija 2013. gada oktobrī ar Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētu paziņojumu ⁽⁷⁾ paziņoja, ka tā bija nolēmusi atsākt antidempinga procedūru tajā posmā, kurā notika nelikumība, un izvērtēt, vai no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam pieprasījuma iesniedzēji darbojušies gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, un aicināja ieinteresētās puses iesaistīties un pieteikties.
- (10) Padome 2014. gada martā ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2014/149/ES ⁽⁸⁾ noraidīja Komisijas priekšlikumu Padomes īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Bromann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* un *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*, un izbeidza procedūru saistībā ar minētajiem ražotājiem. Padome uzskatīja, ka, tā kā importētāji bija nopirkuši apavus no tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem kompetentās valsts iestādes bija atmaksājušas attiecīgos muitas nodokļus, pamatojoties uz 236. pantu 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/1992 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽⁹⁾ (“Kopienas Muitas kodekss”), šie importētāji bija ieguvuši tiesisko paļāvību uz apstrīdētās regulas 1. panta 4. punkta pamata, kā rezultātā Kopienas Muitas kodeksa noteikumi, un jo īpaši tā 221. pants, bija kļuvuši piemērojami nodokļu iekasēšanai.
- (11) Trīs attiecīgā ražojuma importētāji, *C&J Clark International Ltd* (“Clark”), *Puma SE* (“Puma”) un *Timberland Europe B.V.* (“Timberland”) (“attiecīgie importētāji”), apstrīdēja antidempinga pasākumus, kas noteikti konkrētu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, atsaucoties uz 5. līdz 7. apsvērumā minēto judikatūru savu valstu tiesās, kuras bija iesniegušas Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šiem jautājumiem.
- (12) Apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* Tiesa atzina Padomes Regulu (ES) Nr. 1472/2006 un Padomes Regulu (EK) Nr. 1294/2009 par spēkā neesošām tiktāl, ciktāl Eiropas Komisija neizvērtēja TER un individuālā režīma (“IR”) pieprasījumus, ko iesnieguši neatlasīti ĶTR un Vjetnamas ražotāji eksportētāji, pretrunā prasībām, kas noteiktas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā un 9. panta 5. punktā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (“spriedumi”) ⁽¹⁰⁾.
- (13) Attiecībā uz trešo lietu C-571/14, *Timberland Europe B.V. against Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond*, Tiesa pēc dalībvalsts iesniedzējtiesas pieprasījuma 2016. gada 11. aprīlī izlēma izņemt lietu no reģistra.
- (14) LESD 266. pantā noteikts, ka iestādēm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumus. Gadījumā, ja tiek atcelts iestāžu pieņemts akts saistībā ar administratīvu procedūru, tādu kā antidempings, Tiesas sprieduma izpilde ietver atceltā akta aizstāšanu ar jaunu aktu, kurā ir novērsta Tiesas konstatētā nelikumība ⁽¹¹⁾.
- (15) Saskaņā ar Tiesas judikatūru procedūru atceltā akta aizstāšanai drīkst atsākt tajā posmā, kurā notikusi nelikumība ⁽¹²⁾. Tas nozīmē jo īpaši, ka tāda akta atcelšana, ar kuru izbeidz administratīvu procedūru, neietekmē sagatavošanās darbības, piemēram, antidempinga procedūras uzsākšanu. Ja tiek atcelta regula, ar kuru nosaka galīgos antidempinga pasākumus, tas nozīmē, ka pēc akta atcelšanas antidempinga procedūra vēl ir atvērta, jo akts, kas pabeidz antidempinga procedūru, vairs nav Savienības tiesību sistēmā ⁽¹³⁾, izņemot gadījumus, kad nelikumība notikusi uzsākšanas posmā.

- (16) Izņemot faktu, ka iestādes neizvērtēja TER un IR pieprasījumus, ko iesnieguši neatlasītie ĶTR un Vjetnamas ražotāji eksportētāji, visi pārējie Padomes Regulā (EK) Nr. 1472/2006 un Padomes Regulā (ES) Nr. 1294/2009 izdarītie secinājumi paliek spēkā.
- (17) Šajā lietā nelikumība notika pēc uzsākšanas posma. Tāpēc Komisija nolēma atsākt esošo antidempinga procedūru, kas bija atvērta arī pēc spriedumiem tajā posmā, kurā notika nelikumība, un izvērtēt, vai no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam, kas bija izmeklēšanas laikposms izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti 1. un 2. apsvērumā minētie galīgie maksājumi ("sākotnējā izmeklēšana"), attiecīgie ražotāji eksportētāji darbojušies gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Komisija turklāt attiecīgā gadījumā pārbaudīja, vai attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem bija tiesības uz IR saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu tajā redakcijā, kas bija spēkā pirms Regulas (ES) Nr. 765/2012 ⁽¹⁴⁾ stāšanās spēkā ("pamatregula pirms grozījuma") ⁽¹⁵⁾.
- (18) Attiecībā uz *Clark* un *Puma* importu no ĶTR Komisija vispirms novērtēja visus TER pieprasījumus un IR pieprasījumus, ko sākotnējā izmeklēšanā iesnieguši attiecīgie neatlasītie ražotāji eksportētāji.
- (19) Attiecībā uz *Timberland* importu no ĶTR lietā C-571/14 tika identificēti divi piegādātāji no ĶTR. Viens no tiem, *Zhongshan Pou Yuen*, sākotnējā izmeklēšanā tika atlasīts, un tādējādi sākotnējā izmeklēšanā attiecībā uz šo piegādātāju nekādas nelikumības nav notikušas. Otrs piegādātājs, *General Shoes Limited*, tika nepareizi uzskatīts par Ķīnas piegādātāju, lai gan uzņēmums dibināts Vjetnamā. Kā minēts 150. apsvērumā, to vēlāk apstrīdēja Eiropas Sporta preču nozares federācija ("*FESI*"), kura apgalvoja, ka *General Shoes Ltd* tomēr ir Ķīnas piegādātājs.
- (20) Attiecībā uz *Puma*, *Clark* un *Timberland* importu no Vjetnamas Komisija pašlaik veic novērtējumu par TER un IR pieprasījumiem, ko sākotnējā izmeklēšanā ir iesnieguši attiecīgie neatlasītie ražotāji eksportētāji. Šī izmeklēšana vēl nav beigusies.

B. TIESAS SPRIEDUMU APVIENOTAJĀS LIETĀS C-659/13 UN C-34/14 PAR IMPORTU NO ĶTR ĪSTENOŠANA

- (21) Komisijai ir iespēja labot tos apstrīdētās regulas aspektus, kuru dēļ tā tika atcelta, vienlaikus atstājot negrozītas tās novērtējuma daļas, kuras spriedums ⁽¹⁶⁾ neietekmē.
- (22) Šīs regulas mērķis ir izlabot tos apstrīdētās regulas aspektus, par kuriem tika konstatēts, ka tie neatbilst pamatregulai, un kuri tādējādi tika paziņoti par spēkā neesošiem attiecībā uz attiecīgajiem ĶTR ražotājiem eksportētājiem.
- (23) Visi pārējie secinājumi, kas ietverti apstrīdētajā regulā un ko Tiesa nepaziņoja par spēkā neesošiem, paliek spēkā esoši un ar šo tiek iestrādāti šajā regulā.
- (24) Tāpēc turpmākie apsvērumi attiecas tikai uz jauno novērtējumu, kas nepieciešams spriedumu izpildei.
- (25) Komisija ir izvērtējusi, vai Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuri piegādāja ražojumus uzņēmumiem *Clark* un *Puma*, kas minētajā izmeklēšanā iesniedza TER un/vai IR pieprasījumu, laikposmā no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam bija darbojušies gandrīz pilnīgas TER un IR apstākļos. Šis konstatācijas nolūks ir noskaidrot, kādā apmērā abiem attiecīgajiem importētājiem ir tiesības saņemt atpakaļ antidempinga maksājumu, kas samaksāts attiecībā uz antidempinga maksājumiem, kuri samaksāti par viņu Ķīnas piegādātāju – TER un/vai IR pieprasītāju – eksportu.
- (26) Ja analīze atklātu, ka TER bija jāpieskir Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuru eksportam tika noteikts kāda no abiem attiecīgajiem importētājiem samaksātais antidempinga maksājums, tad maksājuma atmaksu būtu ierobežota līdz summai, kas atbilst starpībai starp samaksāto nodokli, konkrēti, 16,5 %, un maksājumu, kas noteikts vienīgajam izlasē iekļautajam eksportētājam uzņēmumam ar TER, proti, *Golden Step*, konkrēti, 9,7 %.

- (27) Ja analīze atklātu, ka IR būtu piešķirams tam Ķīnas ražotājam eksportētājam, kura TER pieteikums tika noraidīts un uz kura eksportu attiecās antidempinga maksājums, kuru maksāja kāds no abiem attiecīgajiem importētājiem, tad attiecīgajam ražotājam eksportētājam būtu jāpiešķir individuāla maksājuma likme un maksājumu atmaksā attiektos vien uz summu, kas atbilst starpībai starp samaksāto maksājumu summu un konkrētajam ražotājam eksportētājam aprēķināto individuālo maksājumu, ja tāds tiktu aprēķināts.
- (28) Savukārt, ja šādu TER un IR pieprasījumu analīze atklātu, ka gan TER, gan IR būtu jānoraida, tad antidempinga maksājumu atmaksu piešķirt nevarētu.
- (29) Kā paskaidrots 12. apsvērumā, Tiesa atcēla apstrīdēto regulu un Regulu (ES) Nr. 1294/2009 cita starpā attiecībā uz konkrētu apavu eksportu, ko trīspadsmit attiecīgie Ķīnas ražotāji eksportētāji, proti, *Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd* ("attiecīgie ražotāji eksportētāji"), eksportēja uz Savienību un ko importēja *Clark* un *Puma*, ciktāl Komisija neizvērtēja cita starpā ĶTR ražotāju eksportētāju iesniegtos TER un IR pieprasījumus.
- (30) Tāpēc Komisija vispirms ir izvērtējusi minēto trīspadsmit ražotāju eksportētāju TER un IR pieprasījumus, lai noteiktu viņu eksportam piemērojamo maksājuma likmi. Novērtējums liecināja, ka iesniegtā informācija nebija pietiekama, lai pierādītu, ka attiecīgie ražotāji eksportētāji darbojušies tirgus ekonomikas apstākļos vai ka tiem ir tiesības uz individuālu režīmu (skatīt sīkāku paskaidrojumu 32. un turpmākajos apsvērumos).

1. TER pieprasījumu novērtējums

- (31) Jāuzsver, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas iegūt TER saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Šajā ziņā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka šāda ražotāja iesniegtajā prasībā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, kā noteikts šajā tiesību normā, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Attiecīgi Savienības iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst noteiktajiem šā statusa atzīšanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Savienības iestādēm ir jāizvērtē, vai attiecīgā ražotāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā noteiktie kritēriji, lai ražotājam piešķirtu TER, un Savienības tiesām ir jāpārbauda, vai šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda (sprieduma lietā C-249/10 P 32. punkts un sprieduma lietā C-247/10 P 24. punkts).
- (32) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, lai ražotājam eksportētājam varētu piešķirt TER, ir jābūt ievērotiem visiem pieciem šajā pantā uzskaitītajiem kritērijiem. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka ar vismaz viena kritērija neievērošanu ir pietiekami, lai noraidītu TER pieprasījumu.
- (33) Neviens no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem nespēja pierādīt atbilstību 1. kritērijam (Uzņēmējdarbības lēmumi) un 3. kritērijam (Aktīvi un "Pārņemšana"). Konkrētāk, attiecībā uz 1. kritēriju attiecīgie ražotāji eksportētāji neiesniedza būtisku un pilnīgu informāciju (piemēram, pierādījumus par uzņēmuma struktūru un kapitālu, pierādījumus par pārdošanas apjomu vietējā tirgū, pierādījumus par darbinieku atalgojumu utt.), lai pierādītu, ka viņu uzņēmējdarbības lēmumi tikuši pieņemti saskaņā ar tirgus signāliem bez valsts nozīmīgas iejaukšanās. Attiecībā uz 3. kritēriju attiecīgie ražotāji eksportētāji arī neiesniedza būtisku un pilnīgu informāciju (piemēram, pierādījumus par uzņēmuma īpašumā esošajiem aktīviem un par zemes izmantošanas tiesībām), lai pierādītu, ka nav pārnesti izkropļojumi no ekonomikas sistēmas, kas nav tirgus ekonomikas sistēma.
- (34) Turklāt attiecībā uz 2. kritēriju (Grāmatvedība) četri uzņēmumi (A, I, K un M) neatbilda šim kritērijam, jo tie neiesniedza skaidru savu pamata grāmatvedības uzskaites kopumu.
- (35) Attiecībā uz atlikušajiem deviņiem uzņēmumiem (B, C, D, E, F, G, H, J un L) 2. kritērijs (Grāmatvedība) netika izvērtēts 32. apsvērumā izklāstītā iemesla dēļ.

- (36) Tā paša iemesla dēļ, kas izklāstīts 22. apsvērumā, par nevienu no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem netika izvērtēts 4. kritērijs (Tiesību akti bankrota un īpašumtiesību jomā) un 5. kritērijs (Valūtas kursu pārrēķins).
- (37) Balstoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka TER nebūtu jāpiešķir nevienam no trīspadsmit attiecīgajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, un attiecīgi informēja attiecīgos ražotājus eksportētājus, kurus aicināja iesniegt piezīmes. Ne no viena no trīspadsmit attiecīgajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem piezīmes netika saņemtas.
- (38) Tādējādi neviens no trīspadsmit attiecīgajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem nav izpildījis pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktos nosacījumus, un tāpēc TER tiem visiem tiek atteikts.
- (39) Jāatgādina, ka Tiesa ir lēmusi, ka tad, ja Savienības iestādes konstatē, ka attiecīgie ražotāji eksportētāji ir darbojušies gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, tiem būtu bijis jāpiemēro tāda pati likme, kādu piemēro atlasītam uzņēmumam ar TER ⁽¹⁷⁾.
- (40) Tomēr, tā kā atsāktās izmeklēšanas secinājumu rezultātā ir noraidīti visu attiecīgo ražotāju eksportētāju TER pieprasījumi, nevienam no viņiem nebūtu jāpiemēro tā individuālā maksājuma likme, ko piemēro atlasītam uzņēmumam ar TER.

2. IT pieprasījumu novērtējums

- (41) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (redakcijā pirms grozījumiem), ja piemēro tās pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, individuālu maksājumu tomēr var noteikt tādiem eksportētājiem, kuri pierāda atbilstību visiem pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem) noteiktajiem kritērijiem.
- (42) Kā minēts 31. apsvērumā, nepieciešams uzsvērt to, ka pierādīšanas pienākums ir tam ražotājam, kurš vēlas pieprasīt IT režīmu saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (redakcijā pirms grozījumiem). Šim nolūkam 9. panta 5. punkts nosaka, ka pieprasījumam jābūt pienācīgi pamatotam. Tātad Savienības iestādēm nav pienākuma pierādīt to, ka ražotājs eksportētājs neatbilst nosacījumiem, kas noteikti šāda statusa atzīšanai. Savienības iestādēm, savukārt, ir jāizvērtē, vai attiecīgā eksportētāja iesniegtie pierādījumi pietiekamā mērā pierāda to, ka pamatregulas 9. panta 5. punktā (pirms grozījumiem) noteiktie kritēriji ir izpildīti, lai piešķirtu IR.
- (43) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (redakcijā pirms grozījumiem) eksportētājiem pienācīgi pamatotā pieprasījumā būtu jāpierāda, ka ir izpildīti visi pieci kritēriji, kas ļauj tiem piešķirt IR.
- (44) Tādēļ Komisija uzskatīja, ka pat viena kritērija neizpilde jau ir iemesls IR pieprasījuma noraidīšanai.
- (45) Pieci kritēriji ir šādi:
- a) eksportētāji var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu, ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem;
 - b) eksporta cenas un daudzumi, un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;
 - c) vairākums akciju pieder privātpersonām; valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmēj sabiedrība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts iejaukšanās;
 - d) valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei; kā arī
 - e) valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja atsevišķiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes.
- (46) Visi trīspadsmit Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuri pieprasīja TER, pieprasīja arī IR gadījumā, ja TER tiem netiktu piešķirts.

- (47) Lielākā daļa no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem (uzņēmumi A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) nespēja pierādīt atbilstību 2. kritērijam (brīvi noteikti eksporta pārdevumi un cenas). Konkrētāk, dažu no attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem (uzņēmumi E, G, H, J, K, L) statūtos bija noteikts produkcijas ierobežojums un tādējādi tie nevarēja pierādīt, ka darījumdarbības lēmumi tiek pieņemti, piemēram, eksporta apjomi tiek noteikti, reaģējot uz tirgus signāliem, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu. Citi (uzņēmumi A, B, M) nepārdeva iekšzemes tirgū un nesniedza sīkākus paskaidrojumus, un tādējādi nepierādīja, ka par iemeslu nav bijusi valsts iejaukšanās. Atlikušie ražotāji eksportētāji (C, D, I) neiesniedza būtisku un pilnīgu dokumentāciju un tādējādi nepierādīja atbilstību 2. kritērijam.
- (48) Attiecībā uz 3. kritēriju (uzņēmuma galvenā vadība un kapitāla daļas ir neatkarīgas no valsts iejaukšanās), desmit Ķīnas ražotāji eksportētāji (uzņēmumi B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) neiesniedza būtisku un pilnīgu dokumentāciju (jo īpaši attiecībā uz to, kā uzņēmums ieguvis aktīvus, kurš ir aktīvu īpašnieks un zemes izmantošanas tiesībām u. c.), un tādējādi nepierādīja, ka valsts iejaukšanās nav notikusi, un tādējādi tie nepierādīja atbilstību šim kritērijam.
- (49) Turklāt viens ražotājs eksportētājs (uzņēmums C) nepierādīja atbilstību 1. kritērijam (kapitāla repatriācija), jo izmeklēšanā tika atklāti kapitāla repatriācijas ierobežojumi, kuru iemesls bija valsts iejaukšanās. Turklāt tas pats ražotājs eksportētājs (uzņēmums C) nevarēja pierādīt atbilstību 5. kritērijam (valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu), jo netika sniegta informācija par diviem saistītajiem uzņēmumiem, kas atrodas Ķīnā, un tādējādi tika būtiska dokumentācija, lai pierādītu atbilstību šim kritērijam.
- (50) Tādējādi neviens no trīspadsmit attiecīgajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem neizpildīja pamatregulas 9. panta 5. punktā (redakcijā pirms grozījumiem) noteiktos kritērijus, un IR nevienam no viņiem netika piešķirts.
- (51) Tāpēc minētajiem ražotājiem eksportētājiem Padomes Regulas (EK) Nr. 1472/2006 piemērošanas laikposmā būtu jāuzliek atlikušais antidempinga maksājums, kādu piemēro ĶTR. Minētās regulas piemērošanas laikposms sākotnēji bija no 2006. gada 7. oktobra līdz 2008. gada 7. oktobrim. Pēc termiņbeigu pārskatīšanas uzsākšanas šo laikposmu 2009. gada 30. decembrī pagarināja līdz 2011. gada 31. martam. Spriedumos konstatētā nelikumība ir tāda, ka Savienības iestādes nenoskaidroja, vai attiecībā uz tiem ražojumiem, ko ražo attiecīgie ražotāji eksportētāji, būtu jāuzliek atlikušais maksājums vai individuālais maksājums, kādu piemēro atlasītajam uzņēmumam ar TER.
- (52) Pamatojoties uz Tiesas konstatēto nelikumību, nav juridiska pamatojuma atbrīvot attiecīgo ražotāju eksportētāju ražotos ražojumus no jebkādu antidempinga maksājumu samaksas. Tāpēc jaunajā aktā, ar ko novērs Tiesas konstatēto nelikumību, atkārtoti jānovērtē tikai piemērojamā antidempinga maksājuma likme, nevis paši antidempinga pasākumi.
- (53) Tā kā ir secināts, ka atlikušais maksājums atkārtoti būtu jāuzliek attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem ar tādu likmi, kādu sākotnēji noteica ar apstrīdēto regulu un Regulu (ES) Nr. 1294/2009, tad nav nepieciešams izdarīt grozījumus Padomes Regulā (EK) Nr. 388/2008. Minētā regula paliek spēkā.

C. IEINTERESĒTO PUŠU PIEZĪMES PĒC INFORMĀCIJAS IZPAUŠANAS

- (54) Iepriekš minētie konstatējumi un secinājumi tika izpausti ieinteresētajām pusēm, kurām tika noteikts termiņš piezīmju izteikšanai. *FESI*, kas pārstāv importētājus, ieskaitot *Puma* un *Timberland*, *Clark*, vēl viens importētājs un viens ražotājs eksportētājs, uz kura TER/IR pieprasījumu neattiecās pašreizējā īstenošana, pieteicās un iesniedza piezīmes.

Iespējamie procedūras pārkāpumi

- (55) *FESI* un viens importētājs apgalvoja, ka pašreizējā īstenošanā bijušas vairākas procesuālas kļūdas. Viņi norādīja, ka attiecīgo Ķīnas ražotāju eksportētāju TER pieprasījumi jau ir pārbaudīti un izpausti pirms Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 *C & J Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE*, t. i., 2015. gada 3. decembrī, kā arī uz Komisijas nodomu atkārtoti noteikt galīgo antidempinga maksājumu apavu importam 16,5 % apmērā. Tāpēc šie novērtējumi būtu veikti bez juridiska pamata un ir apsteiguši gaidāmo Tiesas spriedumu.

- (56) Komisija nepiekrīt iepriekš minētajam apgalvojumam, jo tā tikai gatavojās varbūt nākotnē pieņemama sprieduma īstenošanai. Šādas gatavošanās nolūks bija nodrošināt labu pārvaldību šādu iemeslu dēļ. Pirmkārt, netiek apstrīdēts, ka Komisijai būtu bijis jāizskata TER/IR pieprasījumi. Vienīgais neizskatītais jautājums, par kuru tajā laikā joprojām notika tiesvedība, bija tas, vai tādi nesaisīti importētāji kā *Clark*, *Puma* un *Timberland* var balstīties uz minēto nelikumību. Izdarot šādu izvēli starp divām iespējām – “jā” vai “nē” –, Komisija varēja izcili sagatavoties gadījumam, ja par šo jautājumu tiktu pieņemts nelabvēlīgs spriedums. Otrkārt, ātra īstenošana bija nepieciešama, lai valstu muitas dienesti varētu ātri izskatīt vēl neizskatītos atmaksas pieprasījumus un lai nodrošinātu tiesisko noteiktību visiem uzņēmējiem. Jebkāda ietekme uz Tiesas spriedumu bija izslēgta, jo minētais spriedums attiecās uz atšķirīgu prasības priekšmetu (proti, vai importētāji var balstīties uz to, ka ražotājiem eksportētājiem ir piešķirtas tiesības uz viņu TER/IR pieprasījumu novērtēšanu).
- (57) Šīs puses arī apgalvoja, ka paziņojums par spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 *C&J Clark International Limited* un *Puma SE*, kas vēlāk publicēts 2016. gada 17. martā ⁽¹⁸⁾, nevarētu novērst iepriekš minētās procesuālās kļūdas, jo tas nenodrošināja ieinteresētajām pusēm reālu iespēju izmantot tiesības uz aizstāvību.
- (58) Turklāt vairākas ieinteresētās puses apgalvoja, ka vajadzēja tām piešķirt piekļuvi visiem sākotnējās izmeklēšanas lietas materiāliem un ka izpaušanas dokumentā nevajadzēja anonimizēt attiecīgo ražotāju eksportētāju nosaukumus.
- (59) Secinājumos šīs puses apgalvoja, ka, pamatojoties uz iepriekš minētajām procesuālajām kļūdām, Komisija ir pārkāpusi ES tiesisko pamatregulējumu un tādējādi ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras.
- (60) Cita puse apšaubīja saistību starp 55. apsvērumā minēto informācijas izpaušanu un jaunāko informācijas izpaušanu, kas nosūtīta 2016. gada 20. maijā, un pieprasīja paskaidrojumus par šo jautājumu.
- (61) Paziņojums par sprieduma īstenošanu tika publicēts, lai palielinātu pārredzamību, saskaņā ar Komisijas politiku par pārredzamību tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanās un tādēļ, ka to prasīja uzklausiņas amatpersona pēc vienas no pusēm uzklausiņas, kura uzdeva šo jautājumu. Komisija joprojām uzskata, ka minētā publicēšana, stingri ņemot, nebija prasīta tiesību aktos. Katrā ziņā, pat ja tā būtu bijusi nepieciešama, kas tā nebija, lai nodrošinātu tiesību aktos paredzēto kārtību un tiesības tikt uzklausiņam, minētās prasības ir izpildītas ar publicēšanu un ar to, ka visām pusēm bija dota iespēja izteikt piezīmes.
- (62) Piekļuve visiem sākotnējās izmeklēšanas lietas materiāliem ir piešķirta, lai gan Komisijai nav skaidrs, kā jebkura cita informācija, izņemot attiecīgo ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, varētu attiekties uz pašreiz izskatāmo lietu. Ražotāju eksportētāju nosaukumus anonimizēšana bija nepieciešama, lai nodrošinātu konfidencialu komercdatu aizsardzību. Tomēr pēc importējošo ieinteresēto pušu pieprasījuma tās tika informētas par to, kuri no importētājiem ir viņu importētāji.
- (63) Otrā informācijas izpaušana bija kļuvusi nepieciešama, jo regula tagad attiecas arī uz IR pieprasījumiem, kuri sākotnēji netika novērtēti.
- (64) Minēto iemeslu dēļ visi apgalvojumi par procesuāliem pārkāpumiem ir jānoraida.

Juridiskais pamats antidempinga procedūras atsākšanai

- (65) Vairākas ieinteresētās puses apgalvoja, ka pašreizējā īstenošana notiek bez juridiskā pamata. Tās jo īpaši apgalvoja, ka LESD 266. pants nav piemērojams, pamatojoties uz to, ka apaviem noteikto galīgo pasākumu termiņš beidzās 2011. gada 31. martā un ka tādējādi attiecīgo pasākumu nelikumība neizraisa paliekošas sekas. Puses apgalvoja, ka LESD 266. pants nav paredzēts, lai ar atpakaļejošu spēku koriģētu to pasākumu nelikumību, kuru termiņš ir beidzies. Šo viedokli nostiprina LESD 263. un 265. pants, kurā ir noteikti termiņi prasību ierosināšanai pret ES iestāžu nelikumīgu rīcību un bezdarbību. Pašreizējai pieejai nav precedentu, un arī Komisija nesniedza nekādu pamatojumu vai atsauci uz iepriekšēju tiesu praksi, kas atbalstītu tās LESD 266. panta interpretāciju.

- (66) Puses arī apgalvoja, ka šajā gadījumā izmeklēšanu nevar atsākt tajā posmā, kurā notikusi nelikumība saskaņā ar LESD 266. pantu, jo Tiesa ne tikai konstatēja, ka trūkst pamatojuma, bet nelikumība arī attiecās uz pamatregulas galveno tiesību normu, kas ietekmē visu ar attiecīgajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem saistītā dempinga izvērtējumu.
- (67) Tāpat puses apgalvoja, ka to pasākumu korigēšana ar atpakaļejošu spēku, kuru termiņš ir beidzies, ir tiesiskās palāvības principa pārkāpums. Puses apgalvoja, ka, pirmkārt, būtu saņēmušas garantiju, ka pasākumu termiņš ir beidzies 2011. gada 31. martā un ka, ņemot vērā laiku, kas pagājis kopš sākotnējās izmeklēšanas, pusēm bija tiesības pamatoti cerēt, ka sākotnējā izmeklēšana netiks atsākta vai atjaunota. Otrkārt, tas, ka sākotnējā izmeklēšanā TER pieprasījumi netika izmeklēti triju mēnešu termiņā, nodrošināja Ķīnas ražotājiem eksportētājiem tiesisko noteiktību par to, ka viņu TER pieprasījumi tiešām netiks pārskatīti. Visbeidzot, puses apgalvoja, ka ņemot vērā spēkā esošos ilgos termiņus, ar izmeklēšanas atsākšanu ir pārkāpts vispārējais noilguma vai ierobežojuma princips, kas piemērojams ikvienā juridiskā kontekstā.
- (68) Vairākas ieinteresētās puses apgalvoja, ka ne LESD 266. pantā, ne pamatregulā nav atļauts ar atpakaļejošu spēku atkārtoti noteikt galīgo maksājumu 16,5 % apmērā attiecīgo Ķīnas ražotāju eksportētāju importam.
- (69) Attiecībā uz apgalvojumu, ka attiecīgo pasākumu termiņš beidzās 2011. gada 31. martā, Komisijai nav skaidrs, kā pasākumu termiņa beigšanās varētu būt saistīta ar iespēju Padomei pieņemt jaunu aktu, lai aizstātu atcelto aktu. Spriedums, ar ko atceļ sākotnējo aktu, atjauno saskaņā ar judikatūru administratīvo procedūru, kuru var atsākt posmā, kurā notika nelikumība.
- (70) Tāpēc tā akta atcelšanas rezultātā, ar kuru procedūras tika izbeigtas, antidempinga procedūra vēl joprojām ir atvērta. Komisijai ir pienākums izbeigt procedūru, jo pamatregulā ir noteikts, ka izmeklēšana jāizbeidz, Komisijai pieņemot aktu.
- (71) Attiecībā uz apgalvojumu par atpakaļejošo spēku, pamatojoties uz pamatregulas 13. panta un PTO Antidempinga nolīguma ("ADA") 10. pantu, pamatregulas 13. panta 1. punktā, kurā pārņemts ADA 10. panta 1. punkta teksts, ir noteikts, ka pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tiem ražojumiem, kas tiek laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā lēmums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu. Šajā gadījumā attiecīgie antidempinga maksājumi tiek piemēroti tikai tiem ražojumiem, kas tika laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad bija stājies spēkā pagaidu un apstrīdētā (galīgā) regula, ko pieņēma attiecīgi saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punktu un 9. panta 4. punktu. Tomēr atpakaļejošais spēks pamatregulas 10. panta 1. punkta nozīmē attiecas tikai uz situāciju, kurā preces tika laistas brīvā apgrozībā pirms pasākumu ieviešanas, kā tas ir redzams no paša minētā noteikuma teksta, kā arī no izņēmuma, kas paredzēts pamatregulas 10. panta 4. punktā ⁽¹⁹⁾.
- (72) Komisija arī norāda, ka šī lieta nav saistīta ar atpakaļejošu spēku un tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principa pārkāpumu.
- (73) Attiecībā uz atpakaļejošo spēku Tiesas judikatūrā, novērtējot, vai pasākums ir ar atpakaļejošu spēku, izšķir jauna noteikuma piemērošanu situācijai, kas ir kļuvusi galīga (tā tiek dēvēta arī par pašreizēju vai pilnīgi pabeigtu juridisku situāciju) ⁽²⁰⁾, un situācijai, kas ir sākusies, pirms jaunais noteikums ir stājies spēkā, bet kas vēl nav galīga (tā tiek dēvēta arī par pagaidu situāciju) ⁽²¹⁾.
- (74) Šajā lietā attiecīgo ražojumu importēšana, kas notika laikposmā, kurā tika piemērota Padomes Regula (EK) Nr. 1472/2006, vēl nav kļuvusi par galīgu, jo apstrīdētās regulas atcelšanas rezultātā šiem ražojumiem piemērojamie antidempinga maksājumi vēl nav galīgi noteikti. Vienlaikus, publicējot paziņojumu par procedūras sākšanu un pagaidu regulu, apavu importētāji tika brīdināti, ka šāds maksājums var tikt noteikts. Savienības Tiesu judikatūrā ir iedibināts, ka uzņēmējiem nav tiesiskās palāvības, līdz iestādes ir pieņēmušas aktu, ar ko izbeidz administratīvo procedūru un kas ir kļuvis galīgs ⁽²²⁾.

- (75) Šī regula paredz tūlītēju piemērošanu pastāvošas situācijas nākotnes sekām. Maksājumus par apaviem ir iekasējuši valsts muitas dienesti. Tādu atmaksas pieprasījumu dēļ, par kuriem vēl nav pieņemts galīgais lēmums, šie maksājumi ir pastāvoša situācija. Šajā regulā ir noteikta minētajam importam piemērojamā maksājuma likme, un tāpēc tā regulē pastāvošas situācijas nākotnes sekas.
- (76) Katrā ziņā, pat ja būtu runa par atpakaļejošu spēku Savienības tiesību nozīmē, kas tā nav, šāds atpakaļejošs spēks katrā ziņā būtu pamatots turpmāk minētā iemesla dēļ.
- (77) Savienības tiesību materiālās normas var piemērot situācijām, kas ir pastāvējušas pirms šo normu stāšanās spēkā, ciktāl no šo normu noteikumiem, mērķiem vai vispārējās shēmas ir nepārprotams, ka minētajām normām šāds spēks ir jāpiešķir ⁽²³⁾. Jo īpaši lietā C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* Tiesa nosprieda, ka, lai gan vispārīgi tiesiskās noteiktības princips neļauj Kopienų pasākumam stāties spēkā, pirms šis pasākums ir publicēts, var pieļaut izņēmuma gadījumus tad, ja tas nepieciešams mērķa sasniegšanai un tiek atbilstoši ievērota attiecīgo personu tiesiskā palāvība ⁽²⁴⁾.
- (78) Šajā lietā mērķis ir ievērot Komisijas pienākumu atbilstīgi LESD 266. pantam. Tā kā Tiesa konstatēja nelikumību tikai attiecībā uz piemērojamās maksājuma likmes noteikšanu, nevis pasākumu noteikšanu vispār (tas ir, attiecībā uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm), attiecīgie ražotāji eksportētāji nevarēja tiesiski paļauties, ka netiks noteikti nekādi galīgie antidempinga pasākumi. Tādējādi šo pasākumu noteikšanu, pat ja tā būtu ar atpakaļejošu spēku, kāda tā nav, nevar uzskatīt par tiesiskās palāvības principa pārkāpumu.
- (79) Turklāt attiecībā uz tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzību vispirms jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru importētāji nevar izmantot tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzību gadījumos, kad tie ir brīdināti par nenovēršamiem grozījumiem Savienības tirdzniecības politikā ⁽²⁵⁾. Šajā lietā importētājiem ar *Oficiālajā Vēstnesī* publicētu paziņojumu par procedūras sākšanu un pagaidu regulu, kas abi joprojām ir daļa no Savienības tiesību sistēmas, tika paziņots par iespēju, ka uz attiecīgo ražotāju eksportētāju ražotiem ražojumiem varētu attiekties antidempinga maksājums. Tāpēc attiecīgie ražotāji eksportētāji nevarēja paļauties uz Savienības tiesību vispārējiem principiem – tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzību.
- (80) Uzņēmēji, importējot apavus, visdrīzāk pilnībā apzinājās, ka minētajam importam tiks piemērots maksājums. Nosakot pārdošanas cenas un izvērtējot ekonomiskos riskus, viņi ņēma vērā šo maksājumu. Tādējādi viņi neieguva tiesisko noteiktību vai tiesisko palāvību, ka importam nepiemēros maksājumu, un parasti nodeva šo maksājumu tālāk saviem klientiem. Tāpēc Savienības interesēs tagad ir noteikt piemērojamo maksājuma likmi, nevis sniegt negaidītu papildu peļņu attiecīgajiem importētājiem, kuriem tā būtu nepamatota iedzīvošanās.
- (81) Tāpēc tas nav ne noilguma, tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principa pārkāpums, ne arī pamatregulas un ADA noteikumu pārkāpums.
- (82) Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka TER noteikšanai vajadzēja būt pabeigta trīs mēnešu laikā pēc uzsākšanas, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā nav norāžu par sekām, kādas iestājas gadījumā, ja Komisija neievēro trīs mēnešu termiņu. Vispārējā tiesa tāpēc uzskata, ka lēmums par TER vēlākā posmā neietekmē regulas, ar kuru nosaka galīgos pasākumus, spēkā esamību, ja vien pieprasījuma iesniedzēji nav pierādījuši, ka tad, ja Komisija nebūtu pārkāpusi trīs mēnešu termiņu, Padome būtu varējusi pieņemt citādu regulu, kas būtu labvēlīgāka pieprasījuma iesniedzēju interesēm nekā apstrīdētā regula ⁽²⁶⁾. Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka iestādes drīkst grozīt TER novērtējumu līdz galīgo pasākumu pieņemšanai ⁽²⁷⁾.

- (83) Spriedumi lietās *Brosmann* un *Aokang* neatceļ minēto judikatūru. Spriedumos lietās *Brosmann* un *Aokang* Tiesa balstās uz Komisijas pienākumu veikt novērtējumu trīs mēnešu laikposmā, lai parādītu, ka šā novērtējuma pienākums pastāv neatkarīgi no tā, vai Komisija veic vai neveic atlasī. Tiesa neizsaka viedokli par to, kādas juridiskās sekas ir gadījumos, kad Komisija ir pabeigusi TER novērtējumu vēlākā izmeklēšanas posmā. Tiesa tikai pasludina, ka iestādes nedrīkst pilnībā ignorēt TER pieprasījumus un ka šie pieprasījumi ir jāizvērtē, vēlākais, piemērojot galīgos pasākumus. Spriedumi apstiprina iepriekšējā apsvērumā citēto judikatūru.
- (84) Šajā lietā attiecīgie ražotāji eksportētāji nav pierādījuši, ka tad, ja Komisija būtu veikusi TER novērtējumu trīs mēnešu laikposmā pēc antidempinga procedūras uzsākšanas 2005. gadā, Padome būtu varējusi pieņemt citādu regulu, kas būtu labvēlīgāka viņu interesēm nekā apstrīdētā regula. Tāpēc pieprasījums par TER pieprasījuma novērtējuma noilgumu tiek noraidīts.
- (85) Tika arī apgalvots, ka, tā kā nelikumība notika TER novērtējumu posmā, Komisijai būtu bijis jāatsāk procedūra posmā pirms pagaidu pasākumu noteikšanas.
- (86) Šajā ziņā Komisija norāda, ka pagaidu pasākumi ir nevis nepieciešams procedūras posms, bet gan autonomas akts, kura iedarbība tiek izbeigta līdz ar galīgo pasākumu pieņemšanu⁽²⁸⁾. Vienīgais būtiskais procedūras posms pirms galīgo pasākumu pieņemšanas ir uzsākšana. Tāpēc minētais arguments nav spēkā.
- (87) Dažas ieinteresētās puses, atsaucoties uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-2/95 *IPS*/Padome, norādīja uz formālu atšķirību starp "izmeklēšanu" un "procedūru" un apgalvoja, ka pēc tam, kad procedūra tiek izbeigta, kā tas ir šajā lietā, to vairs nevar atsākt.
- (88) Komisija neredz būtisku atšķirību starp terminiem "izmeklēšana" un "procedūra". Pamatregulā un judikatūrā šie termini ir lietoti kā sinonīmi. Katrā ziņā spriedums lietā T-2/95 ir jāinterpretē, ņemot vērā apelācijas spriedumu šajā lietā.
- (89) Vairākas ieinteresētās puses arī apgalvoja, ka LESD 266. pants neatļauj Tiesas sprieduma daļēju īstenošanu un konkrētajā lietā – pierādīšanas pienākuma atcelšanu. Tādējādi tās apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini novērtējusi tikai to ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, kuri bijuši piegādātāji importētājiem, kas iesnieguši atmaksas pieprasījumus. Minētās puses šo apgalvojumu balstīja uz uzskatu, ka Tiesas spriedumam apvienotajās lietās C-659/13 C & J *Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* ir *erga omnes* ietekme un ka nevar izslēgt, ka TER/IR pieprasījumu pašreizējā novērtējuma rezultāti ietekmē arī atlikušo maksājumu, kas ir piemērojams visiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. Tāpēc minētās puses apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis novērtēt visus TER/IR pieprasījumus, kuri bija iesniegti sākotnējā izmeklēšanā.
- (90) Turklāt minētās puses nepiekrīta, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas iegūt TER/IR, bet apgalvoja, ka ražotāji šo pierādīšanas pienākumu bija izpildījuši jau 2005. gadā, iesniedzot TER/IR pieprasījumus sākotnējā izmeklēšanā. Puses arī nepiekrīta, ka Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 C & J *Clark International Limited* un C-34/14 *Puma SE* var īstenot, vienkārši novērtējot TES/IP pieprasījumus, ko iesnieguši neatlasītie ražotāji eksportētāji, jo Tiesa konkrēti nenorādīja, ka konstatētā atzišana par spēkā neesošu tiešām attiecas tikai uz šo aspektu.
- (91) Komisija uzskata, ka sprieduma īstenošana ir nepieciešama tikai tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem ne visi importa darījumi ir kļuvuši par galīgiem. Pēc tam, kad ir beidzies Kopienas Muitas kodeksā paredzētais trīs gadu noilguma termiņš, maksājums ir kļuvis galīgs, kā apstiprināts spriedumos. Tiek izslēgta jebkāda ietekme uz atlikušo maksājumu, jo TER/IR pieprasījums izlasē iekļautajiem uzņēmumiem ir novērtēts un TER/IR piešķiršana vienam no izlasē neiekļautajiem uzņēmumiem neietekmē atlikušo maksājuma likmi.

- (92) Pierādīšanas pienākums netiek izpildīts tikai, iesniedzot pieprasījumu. Tas ietver arī pieprasījuma saturu, kurā ir jāpierāda, ka ir ievēroti visi TER/IR nosacījumi.
- (93) Vienīgā spriedumos konstatētā nelikumība ir tā, ka TER/IR pieprasījumi nav novērtēti.

Juridiskais pamats maksājumu atkārtotai noteikšanai

- (94) Vairākas ieinteresētās puses apgalvoja, ka Komisijai nevajadzēja piemērot divus atšķirīgus tiesiskos regulējumus, proti, pamatregulu pirms grozījuma ražotāju eksportētāju IR pieprasījumu novērtēšanai, no vienas puses, un pašreizējo pamatregulu, no otras puses, kurā ietverti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 1168/2012 izdarītie grozījumi⁽²⁹⁾, ieviešot komiteju procedūras, cita starpā, tirdzniecības aizsardzības jomā, un tādējādi deleģējot lēmumu pieņemšanu Komisijai.
- (95) Minētās puses arī vēlreiz uzsvēra, ka LESD 266. pants neatļauj antidempinga maksājumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, ko apstiprinātu arī Tiesas lēmums lietā C-459/98P, *IPS/Padome*, un Padomes Regula (EK) 1515/2001 par pasākumiem, kurus Kopiena drīkst veikt aizsardzībai pret dumpingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas organizācija⁽³⁰⁾. Puses apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi likumīgu pamatojumu tam, lai atkāptos no principa par atpakaļejoša spēka neesamību, un tādējādi ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.
- (96) Viena ieinteresētā puse apgalvoja, ka jebkāda pasākumu noteikšana jebkurā gadījumā būtu bezjēdzīga, jo ir beidzies Kopienas Muitas kodeksa 103. pantā noteiktais noilguma termiņš. Tāpēc antidempinga maksājumu iekasēšana būtu labas pārvaldības principa un pamatregulas 21. panta pārkāpums un būtu uzskatāma par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.
- (97) Vairākas puses arī apgalvoja, ka galīgo antidempinga pasākumu atkārtota noteikšana to Ķīnas ražotāju eksportētāju importam, uz kuriem attiecas pašreizējā īstenošana, ir i) to importētāju diskriminācija, uz kuriem attiecas pašreizējā īstenošana, attiecībā pret importētājiem, uz kuriem attiecas *Brosmann* un *Aokang* spriedumi, kuriem tika atmaksāti maksājumi, kas samaksāti par apavu importu no pieciem attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas minētie spriedumi, kā arī ii) to ražotāju eksportētāju diskriminācija, uz kuriem attiecas pašreizējā īstenošana, attiecībā pret pieciem ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas *Brosmann* un *Aokang* spriedumi, kuriem nepiemēroja nekādu maksājumu pēc Padomes 2014. gada 18. marta Īstenošanas lēmuma, ar ko noraida priekšlikumu Īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* un *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*⁽³¹⁾.
- (98) Tika apgalvots, ka šī diskriminējošā attieksme atspoguļo to, ka ES tiesību akti netiek interpretēti un piemēroti vienveidīgi, un tādējādi ir pārkāptas pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- (99) Attiecībā uz apgalvojumu par atšķirīgiem tiesiskajiem regulējumiem Komisija uzskata, ka to cēlonis ir atšķirīgie pārejas noteikumi, kas ietverti trīs regulās, ar kurām groza pamatregulu.
- (100) Pirmkārt, Regulas 765/2012 (tā dēvētais "savienotājelementu grozījums", saistīts ar IR) 2. pantā ir paredzēts, ka "to piemēro visām izmeklēšanām, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1225/2009 sāktas pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas". Tā kā pašreizējā izmeklēšana tika uzsākta pirms minētā datuma, minētās regulas grozījumi pamatregulā nav piemērojami šajā lietā.
- (101) Otrkārt, Regulas (ES) Nr. 1168/2012 (tā dēvētais "*Brosmann* grozījums", saistīts ar TER) 2. pantā ir paredzēts, ka "šī regula no 2012. gada 15. decembra attiecas uz visām jaunām un visām jau notiekošām izmeklēšanām". Tāpēc, ja Komisija būtu pieņēmusi stingru nostāju, nebūtu vairs pat bijis nepieciešams novērtēt neatlasīto uzņēmumu TER prasījumus, jo tie 2012. gada 15. decembrī būtu zaudējuši tiesības uz TER novērtējumu. Tomēr Komisija uzskata,

ka būtu grūti saskaņot šādu attieksmi ar tās pienākumu īstenot spriedumu. Šķiet, ka arī ar Regulu (ES) Nr. 1168/2012 nav ieviests pilnīgu aizliegums analizēt izlasē neiekļauto uzņēmumu TER pieprasījumus, jo tajā ir atļauta šāda izskatīšana attiecībā uz individuālo režīmu. Pēc analogijas varētu teikt, ka minētā atkāpe varētu būt piemērojama šajā lietā. Alternatīvi Komisija uzskata, ka rezultāts būtu tāds pats, Regulu (ES) Nr. 1168/2012 piemērotu šajā lietā, jo visi TER pieprasījumi būtu automātiski noraidīti vispār bez novērtēšanas.

- (102) Treškārt, attiecībā uz komiteju procedūrām Regulas (ES) Nr. 37/2014 3. pantā ir paredzēts, ka Padomes kompetencē paliek akti, ja Komisija ir pieņēmusi aktu, ja ir sāka apspriešanās vai ja Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu. Šajā lietā nav veikti šādi pasākumi attiecībā uz sprieduma īstenošanu pirms minētās regulas stāšanās spēkā.
- (103) Attiecībā uz antidempinga maksājumu noteikšanu ar atpakaļejošu spēku ir atsauce apsvērumiem, kas minēti iepriekš 73.–81. apsvērumā, kur šie apgalvojumi jau tika plaši aplūkoti.
- (104) Attiecībā uz diskrimināciju Komisija norāda, ka ražotājiem eksportētājiem un dažiem importētājiem, uz kuriem attiecas šī regula, tiesību aizsardzība Savienības tiesās pret šo regulu. Citiem importētājiem šādu aizsardzību nodrošina valsts tiesas, kuru tiesneši piemēro Savienības vispārējos tiesību aktus.
- (105) Arī apgalvojums par diskrimināciju tikpat nepamatots. Importētāji, kuri ir importējuši no *Brosman* un pārējiem četriem ražotājiem eksportētājiem, atrodas atšķirīgā faktiskajā un juridiskajā situācijā, jo viņu ražotāji eksportētāji nolēma apstrīdēt apstrīdēto regulu, un tāpēc, ka tiem viņu maksājumus atmaksāja, tā ka tos aizsargā Kopienas Muitas kodeksa 221. panta 3. punkts. Attiecībā uz pārējiem nav bijis nedz šādas apstrīdēšanas, nedz šādas atmaksas. Komisija sāk sagatavot īstenošanu attiecībā uz *Clark*, *Puma* un *Timberland* Ķīnas ražotājiem eksportētājiem; visiem pārējiem neatlasītajiem ĶTR un Vjetnamas ražotājiem eksportētājiem un to importētājiem tāds pats režīms tiks piemērots vēlākā posmā atbilstoši šajā regulā noteiktajai procedūrai.
- (106) Tās pašas ieinteresētās puses apgalvoja, ka pamatregulas 14. pants nevar būt juridiskais pamats, lai iejauktos, piemērojot Kopienas Muitas kodeksa 236. panta piemērošanā, un Kopienas Muitas kodeksa 236. pants darbojas neatkarīgi no ikviena lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar pamatregulu, vai Komisijas pienākumiem saskaņā ar LESD 266. pantu.
- (107) Šajā kontekstā tika apgalvots, ka Kopienas Muitas kodeksa 236. panta piemērošana ir ekskluzīvā valsts muitas dienestu kompetencē, saskaņā ar kuru tiem ir pienākums atmaksāt samaksātos maksājumus, kuri saskaņā ar likumu nebija jāmaksā. Attiecīgās puses arī apgalvoja, ka uz Kopienas Muitas kodeksa 236. pantu nevar attiecināt pamatregulas 14. pantu vai tam pakārtot, jo tie abi ir sekundārie tiesību akti, un tāpēc viens no tiem nevar aizstāt otru. Turklāt pamatregulas 14. panta piemērošanas joma attiecas uz īpašiem noteikumiem, kuri aptver izmeklēšanas un procedūras saskaņā ar pamatregulu, un tas nav piemērojams citiem juridiskiem instrumentiem, piemēram, Kopienas Muitas kodeksam.
- (108) Komisija norāda, ka Kopienas Muitas kodekss nav automātiski piemērojams antidempinga maksājumu noteikšanai, bet gan tikai pamatojoties uz atsauci regulā, ar ko nosaka antidempinga maksājumus. Saskaņā ar pamatregulas 14. pantu Komisija var pieņemt lēmumu nepiemērot konkrētus šā kodeksa noteikumus, un tā vietā izveidot īpašus noteikumus. Kopienas Muitas kodekss ir piemērojams tikai, pamatojoties uz atsauci Padomes un Komisijas īstenošanas regulās, tādēļ tiesību normu hierarhijā tas nav līdzvērtīgā kategorijā ar pamatregulas 14. pantu, bet gan ir pakārtots un to var nepiemērot vai piemērot citā veidā.

Atbilstošs pamatojums

- (109) Iepriekš minētās ieinteresētās puses apgalvoja, ka, pārkāpjot LESD 296. pantu, Komisija nav sniegusi atbilstošu pamatojumu un nav norādījusi juridisko pamatu, balstoties uz kuru maksājumi tika noteikti ar atpakaļejošu spēku, un tādēļ importētājiem, uz kuru attiecas pašreizējā īstenošana, atteikta maksājumu atmaksa.

- (110) Atbilstoša pamatojuma trūkums jo īpaši attiecās uz i) juridiskā pamata trūkumu izmeklēšanas atjaunošanai un attiecīga paziņojuma nepublicēšanu par šādu atjaunošanu; ii) tikai daļēju Vispārējās tiesas sprieduma īstenošanu, novērtējot tikai to ražotāju eksportētāju TER/IR pieprasījumus, kuru importētāji bija iesnieguši atmaksas pieprasījumus; iii) atkāpi no principa par antidempinga maksājumu nenoteikšanu ar atpakaļejoša spēku; iv) pamatregulas pirms tās 2012. gada 6. septembra grozījumiem piemērošanu ražotāju eksportētāju IR pieprasījumu novērtēšanai, no vienas puses, un pašreizējo pamatregulu, kurā izdarīti grozījumi ar Regulu (ES) Nr. 1168/2012, attiecībā uz piemērojamajām lēmumu pieņemšanas procedūrām; un v) neatbildēšanu uz juridiskajiem argumentiem, ko iesniegušas minētās puses pēc tam, kad Komisija 2015. gada 15. decembrī izpaua informāciju par attiecīgo Ķīnas ražotāju eksportētāju TER pieprasījumu novērtējumu.
- (111) Attiecībā uz to, ka nav juridiska pamata izmeklēšanas atjaunošanai, Komisija atgādina iepriekš 15. apsvērumā citēto judikatūru, saskaņā ar kuru tā var atsākt izmeklēšanu tajā posmā, kurā notikusi nelikumība. Tā notika pēc uzsākšanas posma. Komisijai nav juridiska pienākuma publicēt paziņojumu, lai atkārtoti uzsāktu, atsāktu vai atjaunotu procedūru vai izmeklēšanu. Drīzāk tās ir automātiskas sprieduma sekas, kas iestādēm tad ir jāīsteno.
- (112) Saskaņā ar judikatūru antidempinga regulas likumība ir jāizvērtē, ņemot vērā Savienības tiesību aktu objektīvās normas, nevis lēmumu pieņemšanas praksi, pat ja šāda prakse pastāv (un konkrētajā gadījumā tā nepastāv) ⁽³²⁾. Tāpēc tas, ka agrāk Komisija konkrētos gadījumos varbūt ir ievērojusi atšķirīgu praksi, nevar radīt tiesisko palāvību. Tas vēl jo vairāk ir tā tāpēc, ka minētā agrākā prakse neatbilst konkrētās lietas faktiskajai un juridiskajai situācijai, un atšķirības var būt izskaidrojamas ar faktiskajām un juridiskajām atšķirībām, kas pastāv salīdzinājumā ar konkrēto lietu.
- (113) Minētās atšķirības ir šādas. Tiesas konstatētā nelikumība neattiecas uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm un attiecīgi maksājuma noteikšanas principu – tā attiecas tikai uz precīzu maksājuma likmi. Iepriekšējās lietas par tiesību aktu atcelšanu, uz kurām ieinteresētās puses atsauca, gluži pretēji, attiecās tieši uz secinājumiem par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm. Tāpēc iestādes uzskatīja, ka turpmāka jaunu pasākumu pieņemšana būtu piemērotāka.
- (114) Šajā konkrētajā lietā jo īpaši nebija vajadzības pieprasīt no ieinteresētajām pusēm papildu informāciju. Drīzāk Komisijai bija jānovērtē informācija, kas tai bija iesniegta, bet nebija novērtēta pirms Padomes Regulas (EK) Nr. 1472/2006 pieņemšanas. Katrā ziņā agrāka prakse citās lietās neveido precīzu un beznosacījuma garantiju šai konkrētajai lietai.
- (115) Visbeidzot, visas puses, pret kurām ir vēsta procedūra, proti, attiecīgie ražotāji eksportētāji, kā arī puses izskatāmajās Tiesas lietās, un asociācija, kura pārstāv vienu no minētajām pusēm, ir informētas līdz ar attiecīgo faktu izpaušanu, uz kuru pamata Komisija plāno pieņemt šo TER novērtējumu. Tātad viņu aizstāvības tiesības ir garantētas. Šajā ziņā ir jo īpaši jānorāda, ka nesaistītajiem importētājiem antidempinga procedūrā nav aizstāvības tiesību, jo minētās procedūras nav vēstas pret viņiem ⁽³³⁾.
- (116) Attiecībā uz daļēju spriedumu īstenošanu tas, vai un kādā apjomā iestādēm ir jāīsteno spriedums, ir atkarīgs no sprieduma konkrētā satura. Jo īpaši tas, vai ir iespējams apstiprināt maksājumu noteikšanu importam, kas notika pirms sprieduma pasludināšanas, ir atkarīgs no tā, vai spriedumā konstatētā nelikumība skar secinājumu par kaitējumu radošu dempingu kā tādu, vai tikai par precīzas maksājuma likmes aprēķinu. Pēdējā minētajā situācijā, kāda arī ir konkrētajā gadījumā, visu maksājumu atmaksai nav pamatojuma. Drīzāk ir pietiekami noteikt pareizo maksājuma likmi un atmaksāt jebkādu iespējamo starpību (jo nebūtu iespējams palielināt maksājuma likmi, tā kā palielinātā daļa būtu noteikšana ar atpakaļejošu spēku).
- (117) Agrākās atcelšanas, uz kurām atsauca ieinteresētās personas, attiecās uz secinājumu par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm (vai nu attiecībā uz faktu konstatāciju, attiecībā uz faktu novērtējumu, vai attiecībā uz aizstāvības tiesībām).
- (118) Minētās atcelšanas ir bijušas vai nu daļējas, vai pilnīgas.

- (119) Savienības Tiesas izmanto daļējas atcelšanas metodi gadījumos, kad tās pašas uz lietas materiālos esošo faktu pamata var secināt, ka iestādēm būtu bijis jāpiesūta noteikta korekcija vai tām būtu bijis jāizmanto atšķirīga metode noteiktu aprēķinu veikšanai, kā rezultātā būtu noteikts mazāks maksājums (bet kas neapšaubīja secinājumus par dempingu, kaitējumu un Savienības interesēm). (Mazākais) maksājums paliek spēkā gan par laiku pirms atcelšanas, gan par laiku pēc atcelšanas ⁽³⁴⁾. Lai ievērotu spriedumu, iestādes atkārtoti aprēķina maksājumu un attiecīgi attiecībā uz pagātnē notikušiem gadījumiem un attiecībā uz gadījumiem nākotnē groza regulu, ar ko nosaka maksājumu. Tās arī dod rīkojumu valstu muitas dienestiem atmaksāt starpību, ja šādi pieprasījumi bija iesniegti laikus ⁽³⁵⁾.
- (120) Savienības tiesas veic pilnīgu atcelšanu gadījumos, kad tās pašas uz lietas materiālos esošo faktu pamata nevar konstatēt, vai iestādes ir, vai nav rīkojušās pareizi, pieņemot, ka ir bijis dempinga, kaitējums un Savienības intereses, jo iestādēm bija atkārtoti jāveic daļa savas izmeklēšanas. Tā kā Savienības tiesām nav pilnvaru veikt izmeklēšanu Komisijas vietā, tās pilnībā atcēla regulas, ar ko nosaka galīgos maksājumus. Līdz ar to iestādes likumīgi konstatēja pasākumu noteikšanai nepieciešamo trīs nosacījumu esību tikai pēc sprieduma, ar kuru atcēla maksājumus. Attiecībā uz importu, kas notika pirms dempinga, kaitējuma un Savienības interešu likumīgā konstatējuma, noteikt galīgos maksājumus ir aizliegts gan ar pamatregulu, gan ar ADA. Tāpēc akti, ko iestādes pieņēma minēto izmeklēšanu slēgšanai, noteica galīgos maksājumus tikai nākotnē ⁽³⁶⁾.
- (121) Šis konkrētais gadījums atšķiras no agrākām (daļējām vai pilnīgām) atcelšanām tiktāl, ciktāl tas attiecas nevis uz pašu dempinga, kaitējuma un Savienības interešu esību, bet tikai uz atbilstošās maksājuma likmes izvēli (kas ir izvēle starp maksājuma likmi, kas piemērojama vienīgajam izlasē iekļautajam uzņēmumam ar TER, un atlikušā maksājuma likmi). Tāpēc strīds ir nevis par pašu maksājuma noteikšanas principu, bet tikai par precīzu maksājuma apmēru (citiem vārdiem, kārtību). Grozījums, ja tāds vispār tiek veikts, var būt tikai lejupejš.
- (122) Pretēji pagātnē izdarītajiem daļējas atcelšanas gadījumiem, kas apspriesti iepriekš 119. apsvērumā, Tiesa nav spējusi nolemt, vai bija jāpiesūta jaunā (samazinātā) nodokļa likme, jo, lai pieņemtu šo lēmumu, vispirms ir jāizvērtē TER pieprasījums. Minētais uzdevums – izvērtēt TER pieprasījumus – ietilpst Komisijas prerogativās. Tāpēc Tiesa nevar veikt šo izmeklēšanas daļu Komisijas vietā, nepārkāpjot savas pilnvaras.
- (123) Pretēji pilnīgas atcelšanas gadījumiem pagātnē, secinājumi par dempingu, kaitējumu, cēlonību un Savienības interesēm nav atcelti. Tādējādi dempinga, kaitējuma, cēlonība un Savienības intereses bija likumīgi konstatēti Padomes Regulas (EK) Nr. 1472/2006 pieņemšanas laikā. Tāpēc nav iemesla ierobežot galīgo antidempinga maksājumu atkārtotu noteikšanu un attiecināt to tikai uz gadījumiem nākotnē.
- (124) Tāpēc šī regula nekādā ziņā neatkāpjās no iestāžu lēmumu pieņemšanas prakses, pat ja tā būtu būtiska.
- (125) Ieinteresētās puses arī apgalvoja, ka antidempinga maksājumu atcelšana neradītu importētājiem nekādu netaisnu iedzīvošanos, kā to apgalvo Komisija, jo minētie importētāji, iespējams, ir cietuši pārdošanas apjoma samazinājumu tā maksājuma dēļ, kas bija iekļauts pārdošanas cenā.
- (126) Tiesas judikatūrā ir noteikts, ka var noraidīt kļūdaini iekasētu maksājumu atmaksu, ja atmaksas saņēmējiem tas radītu netaisnu iedzīvošanos ⁽³⁷⁾. Komisija norāda, ka minētās ieinteresētās personas neapstrīd, ka maksājums ir nodots tālāk, un nesniedz nekādu pierādījumu pārdošanas apjoma samazinājumam, un ka katrā ziņā judikatūra par netaisnu iedzīvošanos ņem vērā tikai tālāk nodošanu, bet ne iespējamu sekundāro ietekmi uz tālāk nodošanu.
- (127) Attiecībā uz apgalvojumu par atkāpi no principa par atpakaļejoša spēka neesamību, ir atsauce uz 76.–81. apsvērumu, kur tas jau tika plaši aplūkots.
- (128) Attiecībā uz apgalvojumu par divu dažādu tiesisko regulējumu piemērošanu pašreizējā īstenošanā ir atsauce uz 99.–102. apsvērumu, kur tas jau tika plaši aplūkots.

- (129) Visbeidzot, attiecībā uz minēto pušu izteiktajām piezīmēm pēc informācijas izpaušanas par attiecīgo Ķīnas ražotāju eksportētāju TER novērtējumu tiek uzskatīts, ka tās ir pilnībā izskatītas pašreizējā regulā.

Citi procedūras jautājumi

- (130) Iepriekš minētās ieinteresētās puses apgalvoja, ka ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas pašreizējā īstenošana, vajadzēja nodrošināt tādas pašas procesuālās tiesības, kādas ir nodrošinātas atlasītajiem ražotājiem eksportētājiem sākotnējā izmeklēšanā. Jo īpaši tās apgalvoja, ka Ķīnas ražotājiem eksportētājiem netika nodrošināta iespēja papildināt savas TER/IR pieprasījuma veidlapas ar vēstulēm par nepilnībām un ka tika veikta tikai dokumentu analīze, nevis pārbaudes apmeklējumi klātienē. Turklāt Komisija nenodrošināja pienācīgu informācijas izpaušanu par TER/IR pieprasījumu novērtējumu attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem, jo šī informācija tika nosūtīta tikai minēto uzņēmumu juridiskajiem pārstāvjiem sākotnējās izmeklēšanas laikā.
- (131) Turklāt tika apgalvots, ka ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas pašreizējā īstenošana, netika nodrošinātas tādas pašas procesuālās garantijas kā tās, kuras piemēro standarta antidempinga izmeklēšanās, bet gan tika piemēroti stingrāki standarti. Komisija nav ņēmusi vērā laikposmu starp TER/IR pieprasījuma iesniegšanu sākotnējā izmeklēšanā un minēto pieprasījumu novērtēšanu. Turklāt ražotājiem eksportētājiem sākotnējā izmeklēšanā tika dotas tikai 15 dienas TER/IR pieprasījumu aizpildīšanai, nevis – kā parasti – 21 diena.
- (132) Turklāt viens importētājs apgalvoja, ka ražotāju eksportētāju procesuālās tiesības tika pārkāptas, jo tie vairs nevarēja izteikt nozīmīgas piezīmes vai sniegt papildu informāciju, lai pamatotu pieprasījumus, kas tika iesniegti pirms 11 gadiem, jo varbūt šo uzņēmumu vairs nav vai dokumenti vairs nav pieejami.
- (133) Tā pati puse apgalvoja, ka atšķirībā no sākotnējās izmeklēšanas pašreizējo pasākumu atkārtota noteikšana ietekmētu tikai importētājus Savienībā, taču viņiem nebija iespēju izteikt nozīmīgas piezīmes.
- (134) Tika arī apgalvots, ka Komisija *de facto* piemērojusi pieejamos faktus pamatregulas 18. panta 1. punkta nozīmē, taču Komisija nav ievērojusi pamatregulas 18. panta 4. punktā paredzētos procedūras noteikumus.
- (135) Komisija norāda, ka nekas pamatregulā neprasa, lai Komisija sniegtu eksportētājiem uzņēmumiem, kuri pieprasa TER/IR, iespēju papildināt iztrūkstošo faktu informāciju. Komisija atgādina, ka saskaņā ar judikatūru pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas iegūt TER saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Šajā ziņā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka šāda ražotāja iesniegtajā prasībā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, kā noteikts šajā tiesību normā, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Attiecīgi, kā nolēmusi Tiesa spriedumos lietās *Brosman* un *Aokang*, iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst noteiktajiem šā statusa atzīšanas nosacījumiem. Gluži pretēji – Komisijai ir jāizvērtē, vai attiecīgā ražotāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā paredzētie kritēriji TER piešķiršanai (skatīt iepriekš 31. apsvērumu). Tiesības tikt uzklautam attiecas uz minēto faktu novērtējumu, bet neietver tiesības papildināt iztrūkstošu informāciju. Pretējā gadījumā ražotājs eksportētājs varētu bezgalīgi pagarināt novērtēšanas procesu, iesniedzot informāciju pa daļām.
- (136) Šai sakarā ir jāatgādina, ka Komisijai nav pienākuma pieprasīt ražotājam eksportētājam papildināt TER/IR pieprasījumu. Kā minēts iepriekšējā apsvērumā, Komisija var veikt novērtējumu, pamatojoties uz ražotāja eksportētāja iesniegto informāciju. Katrā ziņā attiecīgie ražotāji eksportētāji nav apstrīdējuši Komisijas veikto viņu TER/IR pieprasījumu novērtējumu, un viņi nav arī norādījuši, uz kuriem dokumentiem vai cilvēkiem viņi vairs nevar atsaukties. Tāpēc šis apgalvojums ir tik abstrakts, ka iestādes nevar ņemt vērā šīs grūtības, veicot TER/IR

pieprasījumu novērtējumu. Tā kā minētais arguments ir balstīts uz pieņēmumu un tas nav pamatots ar precīzām norādēm par to, kuri dokumenti un cilvēki vairs nav pieejami, kā arī par to, kāda ir šo dokumentu un cilvēku nozīme TER/IR pieprasījumu novērtējumā, šis arguments ir jānoraida.

- (137) Attiecībā uz pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu *de facto* tā automātiski neprasa arī piemērot pamatregulas 18. panta 4. punktu. Tas ir nepieciešams tikai gadījumos, kad Komisijai ir vajadzējis noraidīt informāciju, ko sniegusi ieinteresētā puse. Šajā gadījumā Komisija pieņēma attiecīgo ražotāju eksportētāju sniegto informāciju un balstīja savu vērtējumu uz šo informāciju. Tā nav pieejamo faktu izmantošana. Drīzāk Komisija nav noraidījusi nekādu informāciju.

Savienības intereses

- (138) Viens importētājs apgalvoja, ka Komisija nav pārbaudījusi, vai antidempinga maksājumu noteikšana būtu Savienības interesēs, un apgalvoja, ka pasākumi būtu pretrunā Savienības interesēm, jo i) ar pasākumiem jau bija panākta paredzētā ietekme, kad tos pirmoreiz piemēroja; ii) pasākumi nenodrošinātu papildu priekšrocības Savienības ražošanas nozarei, iii) pasākumi neietekmētu ražotājus eksportētājus un iv) pasākumi radītu būtiskas izmaksas importētājiem Savienībā.
- (139) Šī lieta attiecas tikai uz TER/IR pieprasījumiem, jo tas ir vienīgais punkts, kurā Savienības tiesās ir konstatēta juridiska kļūda. Attiecībā uz Savienības interesēm joprojām pilnībā ir spēkā novērtējums sākotnējā regulā. Turklāt šis pasākums ir pamatots, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses.

Acīmredzamas kļūdas TER/IR pieprasījumu novērtējumā

i) TER novērtējums

- (140) *FESI* un *Puma* apstrīdēja Komisijas novērtējumu attiecībā uz viņu Ķīnas piegādātāju TER pieprasījumiem un apgalvoja, ka tie noraidīti, galvenokārt pamatojoties uz pilnīgas informācijas trūkumu. Attiecībā uz 1. kritēriju minētās puses apgalvoja, ka Komisija ne vien nebija neko darījusi, lai iegūtu trūkstošo informāciju, bet arī nebija precizējusi, kāda informācija būtu bijusi nepieciešama, lai pierādītu, ka nav bijusi būtiska valsts iejaukšanās attiecīgo ražotāju eksportētāju pieņemtajos lēmumos par uzņēmējdarbību. Attiecībā uz 3. kritēriju, atsaucoties uz Tiesas spriedumu lietā T-586/14 *Xinyi OV*/Komisija, šīs puses apgalvoja, ka nodokļu stimuli vai preferenciāli nodokļu režīmi neliecināja par izkropļojumiem vai tirgus ekonomikai neatbilstošu rīcību.
- (141) Pamatojoties uz iepriekš minēto, puses apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta piemērošanā un nav arī sniegusi pietiekamu pamatojumu ražotāju eksportētāju TER pieprasījumu noraidīšanai.
- (142) Attiecībā uz trūkstošo informāciju saistībā ar 1. kritēriju ir atsauce uz 135. apsvērumu, kurā ir norādīts, ka nekas pamatregulā neprasa, lai Komisija sniegtu eksportētājiem uzņēmumiem, kuri pieprasa TER/IR, iespēju papildināt iztrūkstošo faktu informāciju, un ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam eksportētājam, kurš vēlas pieprasīt TER.
- (143) Attiecībā uz 3. kritēriju tiek precizēts, ka nodokļu stimuli vai preferenciāli nodokļu režīmi (ja tādi ir) netika uzskatīti par iemeslu noraidīt TER.

ii) IR novērtējums

- (144) Tās pašas iepriekš minētās puses, atsaucoties uz 2. kritēriju, apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka eksporta pārdevumi nebija brīvi noteikti un ka bija Komisijas ziņā izlemt, vai un kā eksporta cenas ietekmējusi valsts iejaukšanās.

- (145) Turklāt tika apgalvots, ka konstatējums par to, ka eksporta pārdevumi nebija brīvi noteikti, ir pretrunā sākotnējās izmeklēšanas konstatējumiem saistībā ar oriģināliekārtu ražotāju veiktajiem pārdošanas darījumiem, kurā tika atklāts, ka importētāji, piemēram *Puma*, pērkot no Ķīnas piegādātājiem, paši veic pētniecību un izstrādi un izejvielu iegādi⁽³⁸⁾. Pamatojoties uz iepriekš minēto, tika apgalvots, ka uzņēmumiem *Puma* un *Timberland* bijusi ievērojama kontrole pār ražošanas procesu un specifikācijām un ka tāpēc nav bijusi iespējama valsts iejaukšanās.
- (146) Kā minēts iepriekš 42. apsvērumā, pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas pieprasīt IR. Kā minēts arī iepriekš 47. apsvērumā, ražotāji eksportētāji nevarēja pierādīt, ka lēmumi par uzņēmējdarbību ir pieņemti bez valsts iejaukšanās. Jāatzīmē arī, ka 2. kritērijs neattiecas tikai uz eksporta cenām, bet gan uz eksporta pārdevumiem kopumā, ieskaitot eksporta cenas un daudzumus, un uz citiem pārdošanas noteikumiem, kuriem vajadzētu būt brīvi noteiktiem bez valsts iejaukšanās.
- (147) Lai pamatotu savu argumentu, ka eksporta cenas bija brīvi noteiktas, attiecīgās ieinteresētās puses atsaucās uz Komisijas Regulas (EK) Nr. 553/2006 (pagaidu regula) 269. apsvērumu. Tomēr šis apsvēruma attiecās uz importētāju tālākpārdošanas cenām Savienībā, un tāpēc to nevar uzskatīt par atbilstošu pamatu, lai noteiktu ražotāju eksportētāju eksporta cenu ticamību. Tāpat atsauce uz pagaidu regulas 132. apsvērumu un Padomes Regulas (EK) Nr. 1472/2006⁽³⁹⁾ (apstrīdētā regula) 135. apsvērumu attiecas uz veiktajām normālās vērtības korekcijām, to salīdzinot ar eksporta cenu, un neļauj izdarīt nekādus secinājumus par to, vai Ķīnas uzņēmumu eksporta pārdevumi bija brīvi noteikti.
- (148) Turklāt minētās puses apgalvoja, ka Komisija nav arī paskaidrojusi, kā tā ir nonākusi pie secinājuma, ka individuālas maksājuma likmes piešķiršana attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem radītu antidempinga pasākumu apiešanas risku, lai gan tā būtu IR piešķiršanas kritēriju pamatmērķis.
- (149) Attiecībā uz pasākumu apiešanas risku tas ir tikai viens no pieciem kritērijiem, kas minēti pamatregulas 9. panta 5. punktā, pirms tajā izdarīti grozījumi. Saskaņā ar minēto pantu ražotājiem eksportētājiem būtu jāpierāda, ka tie atbilst visiem pieciem kritērijiem. Tāpēc neatbilstība vienam vai vairākiem kritērijiem ir pietiekama, lai noraidītu IR pieprasījumu, neizvērtējot atbilstību pārējiem kritērijiem.

Uzņēmuma *Timberland* piegādātājs

- (150) *FESI* apstrīdēja 19. apsvērumā teikto, ka viens no *Timberland* piegādātājiem, *General Shoes Limited*, pieteikumā valsts tiesai tika nepareizi uzskatīts par Ķīnas piegādātāju, lai gan uzņēmums dibināts Vjetnamā. *FESI* minēja argumentu, ka Komisijai būtu vajadzējis lūgt papildu precizējumu, un apgalvoja, ka uzņēmumu viegli varēja uzskatīt par Ķīnas uzņēmumu. *FESI* apgalvoja, ka, lai gan ir taisnība, ka atlases veidlapā un TER pieprasījumā, kas iesniegts sākotnējā izmeklēšanā, uzņēmums bija minēts ar citu nosaukumu (t. i., *General Footwear Ltd*), atšķirīgais nosaukums *Timberland* iesniegtajā pieteikumā valsts tiesai (t. i., *General Shoes Ltd*), visticamāk, varētu būt tulkojuma kļūda. Tāpēc būtu vajadzējis novērtēt arī Ķīnas uzņēmuma *General Footwear Ltd* TER/IR pieprasījumu..
- (151) *General Footwear Ltd* ir daļa no uzņēmumu grupas ar saistītiem uzņēmumiem Ķīnā un Vjetnamā. Gan ražotājs Vjetnamā, gan otrs ražotājs Ķīnā iesniedza TER/IR pieprasījumus sākotnējā izmeklēšanā. Ķīnas uzņēmuma nosaukums TER/IR pieprasījumā ir konsekventi minēts kā "*General Footwear Ltd*" ar adresi Ķīnā. Ražotājs Vjetnamā ir minēts kā "*General Shoes Ltd*". Tomēr attiecīgajā TER/IR pieprasījuma veidlapā nav skaidri norādīts, vai minētais uzņēmums ir Ķīnas vai Vjetnamas uzņēmums. Tāpēc nebija nepamatoti pieņemt, ka valsts tiesā iesniegtās lietas materiālos minētais uzņēmums patiesībā ir Vjetnamas uzņēmums.
- (152) Katrā ziņā Komisija joprojām plāno novērtēt *General Footwear Ltd* (Ķīna) TER/IR pieprasījumu. Tomēr, lai nodrošinātu labu pārvaldību un nevajadzīgi neaizkavētu pašreizējo īstenošanu, uz šo novērtējumu attieksies atsevišķs tiesību akts.

Arguments saistībā ar atmaksas pieprasījumiem

- (153) Viens importētājs atzina, ka neviens no ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas pašreizējā īstenošana, nav bijis tā piegādātājs, tāpēc tas uzskatīja, ka secinājumi nav būtiski viņa situācijai. Šī puse apgalvoja, ka pašreizējās īstenošanas secinājumi nevar būt par pamatu to atmaksas pieprasījumu noraidīšanai, ko tā iesniegusi valsts muitai. Importētājs arī pieprasīja, lai tā piegādātāju TER/IR pieprasījumi tiktu izskatīti, pamatojoties uz dokumentiem, kurus Komisijai iesnieguši attiecīgie Beļģijas muitas dienesti.
- (154) Attiecībā uz iepriekš minēto apgalvojumu Komisija atsaucas uz Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/223, ar ko paredz procedūru tādu konkrētu tirgus ekonomikas režīma un individuālā režīma pieprasījumu novērtējumam, ko iesnieguši ražotāji eksportētāji no Ķīnas un Vjetnamas, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, kurā noteikta procedūra, kas jāievēro šajā lietā. Jo īpaši saskaņā ar minētās regulas 1. un 2. pantu Komisija pārbaudīs attiecīgos TER/IR pieprasījumus, tiklīdz tā būs saņēmusi attiecīgo dokumentāciju no muitas dienestiem.

D. SECINĀJUMI

- (155) Ņemot vērā iesniegtās piezīmes un to analīzi, tika secināts, ka atlikušais antidempinga maksājums, kas piemērojams ĶTR attiecībā uz trīspadsmit attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem, ir jānosaka atkārtoti par laikposmu, kurā bija piemērojama apstrīdētā regula.

E. INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA

- (156) Attiecīgie ražotāji eksportētāji un visas puses, kuras iesaistījās, tika informētas par būtiskajiem apstākļiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija nolūks ierosināt galīgo antidempinga maksājumu atkārtotu noteikšanu trīspadsmit attiecīgo ražotāju eksportētāju importam. Tiem tika dots laiks, kurā tie pēc informācijas izpaušanas varēja iesniegt apsvērumus.
- (157) Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu, nav sniegusi atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo nosaka galīgo antidempinga maksājumu tādu apavu importam, kam ir ādas vai mākslīgās ādas virsa, izņemot sporta apavus, apavus, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas, cības un citus telpās valkājamos apavus un apavus ar aizsargplāksnīti purngalā, kuru izcelsmes valsts ir Ķīnas Tautas Republika un kurus ražo šīs regulas II pielikumā uzskaitītie ražotāji eksportētāji, un kurus klasificē ar šādiem KN kodiem: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾, kas notika Padomes Regulas (EK) Nr. 1472/2006 un Padomes Regulas (ES) Nr. 1294/2009 piemērošanas laikposmā. *Taric* kodi ir uzskaitīti šīs regulas I pielikumā.

2. Šajā regulā izmantotas šādas definīcijas:

— “sporta apavi” ir apavi Komisijas Regulas (EK) Nr. 1719/2005 ⁽⁴³⁾ I pielikuma 64. nodaļas 1. piezīmes nozīmē,

— “apavi, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas”, ir apavi ar CIF cenu par vienu pāri, kas nav mazāka par EUR 7,5, kurus izmanto sporta aktivitātēs, kuros ir vienkārtas vai vairākkārtu formētas zoles, kas nav pildītas, izgatavotas no sintētiskiem materiāliem, kas īpaši paredzēti vertikālu un sānu kustību triecienu amortizēšanai, un ar tādām tehniskām iezīmēm kā, piemēram, hermētiskas ieliekamas zolītes, kas pildītas ar gāzi vai šķidrums, mehāniskām sastāvdaļām, kas absorbē vai neitralizē triecienu, vai ar tādiem materiāliem kā zema blīvuma polimēri, un kurus klasificē ar KN kodiem ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

- “apavi ar aizsargplāksnīti purngalā” ir apavi, kuru purngalā iestrādāta aizsargplāksnīte, kuru triecienizturība ir vismaz 100 džouli (⁽⁴⁴⁾) un kurus klasificē ar KN kodiem ex 6403 30 00 (⁽⁴⁵⁾), ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 un ex 6405 10 00,
- “čības un citi telpās valkājami apavi” ir apavi, kurus klasificē ar KN kodu ex 6405 10 00.

3. Piemērojamā galīgā antidempinga maksājuma likme neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas ražojumiem, kas aprakstīti 1. punktā un ko ražo šīs regulas II pielikumā uzskaitītie ražotāji eksportētāji, ir 16,5 %.

2. pants

Ar šo regulu galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Komisijas 2006. gada 27. marta Regulai (EK) Nr. 553/2006. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgā antidempinga maksājuma likmi, atmaksā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 18. augustā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

(¹) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

(²) OV L 98, 6.4.2006., 3. lpp.

(³) Padomes 2006. gada 5. oktobra Regula (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 6.10.2006., 1. lpp.).

(⁴) Padomes 2008. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 388/2008, ar ko galīgos antidempinga pasākumus, kas ar Regulu (EK) Nr. 1472/2006 noteikti tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, paplašina un attiecina uz tāda paša ražojuma importu, kas nosūtīts no Makao īpašās pārvaldes apgabala un ir deklarēts vai nav deklarēts kā Makao īpašās pārvaldes apgabala izcelsmes ražojums (OV L 117, 1.5.2008., 1. lpp.).

(⁵) OV C 251, 3.10.2008., 21. lpp.

(⁶) Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecina arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (OV L 352, 30.12.2009., 1. lpp.).

(⁷) OV C 295, 11.10.2013., 6. lpp.

(⁸) Padomes 2014. gada 18. marta Īstenošanas lēmums 2014/149/ES, ar ko noraida priekšlikumu Īstenošanas regulai, ar kuru atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa un kurus ražo *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* un *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* (OV L 82, 20.3.2014., 27. lpp.).

(⁹) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

- (¹⁰) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.
- (¹¹) Tiesas 1988. gada 26. aprīļa spriedumi apvienotajās lietās 97, 193, 99 un 215/86 Asteris AE un citi un Grieķijas Republika/Komisija, *Recueil*, 2181. lpp., 27. un 28. punkts.
- (¹²) Tiesas 1998. gada 12. novembra spriedums lietā C-415/96 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-6993. lpp., 31. punkts; Tiesas 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des Poudres Sphériques*/Padome, *Recueil*, I-8147. lpp., 80.-85. punkts; Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-301/01 *Alitalia*/Komisija, Krājums, II-1753. lpp., 99. un 142. punkts; Vispārējās tiesas 2011. gada 12. maija spriedums apvienotajās lietās T-267/08 un T-279/08 *Région Nord-Pas de Calais*/Komisija, Krājums, II-0000. lpp., 83. punkts.
- (¹³) Tiesas 1998. gada 12. novembra spriedums lietā C-415/96 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-6993. lpp., 31. punkts; Tiesas 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des Poudres Sphériques*/Padome, *Recueil*, I-8147. lpp., 80.-85. punkts;
- (¹⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regula (ES) Nr. 765/2012, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 237, 3.9.2012., 1. lpp.).
- (¹⁵) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regulas (ES) Nr. 765/2012 2. pantu grozījumi, kas ieviesti ar minēto grozošo regulu, attiecas vienīgi uz tām izmeklēšanām, kuras sāktas pēc grozošās regulas stāšanās spēkā. Savukārt šī konkrētā izmeklēšana tika sākta 2005. gada 7. jūlijā (OV C 166, 7.7.2005., 14. lpp.).
- (¹⁶) Tiesas 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil*, I-8147. lpp.
- (¹⁷) Tiesas sprieduma lietā C-249/10 P 42. punkts un Tiesas sprieduma lietā C-247/10 P 36. punkts
- (¹⁸) Paziņojums par sprieduma istenošanu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 *C&J Clark International Limited un Puma SE*, kurš attiecas uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV C 101, 17.3.2016., 13. lpp.).
- (¹⁹) Skatīt arī pārējos gadījumus, attiecībā uz kuriem piemērošana ar atpakaļejošu spēku ir atļauta pamatregulas 8. pantā (cenu labojumu laušana) un 14. panta 5. punktā (pasākumu apiešana), kas attiecas arī uz situācijām, kurās prece tika laista brīvā apgrozībā pirms maksājumu noteikšanas.
- (²⁰) Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums lietā 270/84 *Licata*/ESC, *Recueil*, 2305. lpp., 31. punkts; Tiesas 1999. gada 29. jūnija spriedums lietā C-60/98 *Butterfly Music*/CEDEM, *Recueil*, 1. – 3939. lpp., 24. punkts; Tiesas 1970. gada 14. aprīļa spriedums lietā 68/69 *Bundesknappschaft/Brock*, *Recueil*, 171. lpp., 6. punkts; Tiesas 1973. gada 4. jūlija spriedums lietā 1/73 *Westzucker GmbH/Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, *Recueil*, 723. lpp., 5. punkts; Tiesas 1973. gada 5. decembra spriedums lietā 143/73 *SOPAD/FORMA a.o.*, *Recueil*, 1433. lpp., 8. punkts; Tiesas 1978. gada 15. februāra spriedums lietā 96/77 *Bauche*, *Recueil*, 383. lpp., 48. punkts; Tiesas 1978. gada 25. oktobra spriedums lietā 125/77 *KoninklijkeScholten-Honig NV/Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, *Recueil*, 1991. lpp., 37. punkts; Tiesas 1981. gada 5. februāra spriedums lietā 40/79 P/Komisija, *Recueil*, 361. lpp., 12. punkts; Pirmās instances tiesas 2008. gada 19. novembra spriedums lietā T-404/05 *Grieķija/Komisija*, Krājums, II-272. lpp., 77. punkts; Tiesas 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-334/07 P *Komisija/Freistaat Sachsen*, Krājums, I-9465. lpp., 53. punkts.
- (²¹) Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. novembra spriedums lietā T-176/01 *Ferrière Nord*/Komisija, Krājums, II-3931. lpp., 139. punkts; Tiesas 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-334/07 P *Komisija/Freistaat Sachsen*, Krājums, I-9465. lpp., 53. punkts.
- (²²) Tiesas 1997. gada 14. janvāra spriedums lietā C-169/95 Spānija/Komisija, *Recueil* I-135. lpp., 51.–54. punkts; Tiesas 2003. gada 5. augusta spriedums apvienotajās lietās T-116/01 un T-118/01 *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, *Recueil* II-2957. lpp., 205. punkts.
- (²³) Tiesas 1993. gada 15. jūlija spriedums lietā C-34/92 *GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, *Recueil*, I-4147. lpp., 22. punkts. Tāds pats vai līdzīgs formulējums izmantots, piemēram, Tiesas 1981. gada 12. novembra spriedumā apvienotajās lietās 212 līdz 217/80 *Meridionale Industria Salumi a.đ.*, *Recueil*, 2735. lpp., 9. un 10. punkts; Tiesas 1982. gada 10. februāra spriedumā lietā 21/81 *Bout*, *Recueil*, 381. lpp., 13. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. februāra spriedumā lietā T-42/96 *Eyckeler & Malt*/Komisija, *Recueil*, 11.–401. lpp., 53., 55. un 56. punkts; Tiesas spriedums lietā T-180/01 *Euroagri v Commission* [2004], *Recueil* II-369. lpp., 36. punkts.
- (²⁴) Tiesas 1990. gada 9. janvāra spriedums lietā C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, *Recueil*, I-1. lpp., 13. punkts.
- (²⁵) Tiesas 1982. gada 15. jūlija spriedums lietā 245/81 *Edeka*/Vācija, *Recueil*, 2746. lpp., 27. punkts.
- (²⁶) Pirmās instances tiesas 2009. gada 18. marta spriedums lietā T-299/05 *Shanghai Excell M&E Enterprise un Shanghai Adeptech Precision*/Padome, Krājums, II-565. lpp., 116.–146. punkts.
- (²⁷) Tiesas 2009. gada 1. oktobra spriedums lietā C-141/08 P, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd*/Padome, Krājums, I-09147. lpp., 94. un nākamie punkti.
- (²⁸) Vispārējās tiesas 2014. gada 10. novembra rīkojums lietā T-320/13 *Delsolar*/Komisija, Krājums, II-0000. lpp., 40.–67. punkts.
- (²⁹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1168/2012, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 344, 14.12.2012., 1. lpp.).

- ⁽³⁰⁾ OV L 201, 26.7.2001., 10. lpp.
- ⁽³¹⁾ OV L 82, 20.3.2014., 27. lpp.
- ⁽³²⁾ Tiesas 2010. gada 20. maija spriedums lietā C-138/09 *Todaro*, Krājums, I-4561. lpp.
- ⁽³³⁾ Pirmās instances tiesas 1995. gada 18. septembra spriedums lietā T-167/94 *Nölle/Padome un Komisija*, *Recueil*, II-2589. lpp., 62. un 63. punkts.
- ⁽³⁴⁾ Skatīt, piemēram, Pirmās instances tiesas 2008. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-221/05 *Huvis/Padome*, Krājums, II-124. lpp., un Pirmās instances tiesas 2009. gada 10. marta spriedumu lietā T-249/06 *Interpipe Nikopolsky/Padome*, Krājums, II-303. lpp. Pilnības labad šķiet noderīgi šādi paskaidrojumi. 2011. gada 30. novembra spriedumā lietā T-107/08 *ENRC/Padome* Vispārējā tiesa secināja, ka dempinga nav bijis, vai katrā ziņā noteiktā dempinga starpība ir bijusi zemāka par apstrīdētajā regulā aprēķināto, un tāpēc atcēla apstrīdēto Padomes regulu kopumā (Krājums, II-8051. lpp., 67.–70. punkts). Kad Komisija piemēroja Vispārējās tiesas noteikto metodi, izrādījās, ka nav ne dempinga, ne kaitējuma. Tāpēc Komisija atturējās no izmeklēšanas oficiālas atsākšanas. Savā 2007. gada 27. septembra spriedumā lietā C-351/04 *Ikea* (Krājums, I-7723. lpp.) Tiesa ir daļēji atzinusi par spēkā neesošu Padomes regulu – tiktāl, ciktāl maksājuma apmērs ir aprēķināts, balstoties uz tā dēvēto “reducēšanas līdz nullei” metodi. Iestādes pēc PTO Apelācijas institūcijas nolēmuma bija atkārtoti aprēķinājušas maksājumu, neizmantojot “reducēšanu līdz nullei”, jau agrīnākā posmā, pēc PTO Apelācijas institūcijas nolēmuma, un secinājušas, ka dempinga nav bijis, un tāpēc pabeidza izmeklēšanu, nenosakot pasākumus (proti, faktiski nosakot jauno maksājumu nulles apmērā) (Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 160/2002, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2398/97, ar kuru ir noteikts galīgais antidempinga maksājums attiecībā uz Ēģiptes, Indijas un Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultasveļas importu un ar kuru antidempinga procedūra attiecībā uz importu no Pakistānas tiek izbeigta (OV L 26, 30.1.2002., 2. lpp.)). Padome par Pirmās instances tiesas 2009. gada 17. jūnija spriedumu lietā T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group/Padome* (Krājums, I-1969. lpp.) iesniedza apelācijas sūdzību. Tāpēc atcelšana stājās spēkā tikai no dienas, kad Tiesa pasludināja savu spriedumu par apelāciju (Tiesas 2012. gada 19. jūlija spriedums lietā C-337/09 P *Padome/Zhejiang Xinan Chemical Group*, Krājums, I-0000. lpp.), kas notika 2012. gada 19. jūlijā. Minētajā spriedumā Vispārējā tiesa, ko vēlāk apstiprināja Tiesa, secināja, ka Komisijai un Padomei bija jāpiešķir tirgus ekonomikas režīms pieprasījuma iesniedzējam, kurš bija vienīgais Ķīnas uzņēmums, kas izmeklēšanas laikposmā eksportēja attiecīgo ražojumu. Minētajā gadījumā, atšķirībā no šā gadījuma, Komisija un Padome bija izanalizējušas tirgus ekonomikas režīma pieprasījumu un noraidījušas to kā nepamatotu. Savienības tiesas – pretēji Komisijas un Padomes paustajam atzinumam – nosprieda, ka pieprasījums īstenībā bijis pamatots, un tāpēc uz *Zhejiang Xinan Chemical Group* iesniegto datu pamata bija jāaprēķina normālā vērtība. Parasti Komisija būtu atsākusi procedūru, lai ierosinātu Padomei turpmāk noteikt maksājumu. Tomēr konkrētajā gadījumā, uzskatot, ka, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares augsto peļņas līmeni, kaitējumam nav iespējamības atsākties, Komisija (Komisijas 2009. gada 14. maija Lēmumā 2009/383/EK, ar ko aptur galīgos antidempinga maksājumus, kas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importam noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/2004 (OV L 120, 15.5.2009., 20. lpp.)) un Padome (Padomes 2010. gada 11. februāra Īstenošanas regulā (ES) Nr. 126/2010, ar ko pagarina apturēšanas termiņu galīgajai antidempinga nodevai, kas ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004 uzlikta tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republika (OV L 40, 13.2.2010., 1. lpp.)) bija nolēmušas 2009. un 2010. gadā apturēt antidempinga maksājumu uz laikposmu līdz tā piemērojamības beigām 2010. gada 30. septembrī. Tāpēc nebija vajadzības atsākt procedūru, ievērojot maksājuma noteikšanu nākotnē. Nebija arī rīcības brīvības atsākt procedūru, ievērojot atkārtotu noteikšanu pagātnē notikušiem gadījumiem: Atšķirībā no šīs lietas netika veikta atlase. *Zhejiang Xinan Chemical Group* tiesām bija vienīgais ražotājs eksportētājs, kas izmeklēšanas laikposmā bija pārdevis ražojumu Savienības tirgū. Tā kā Komisijai un Padomei vajadzēja piešķirt *Zhejiang Xinan Chemical Group* tirgus ekonomikas režīmu, Savienības tiesas ir atcēlušas secinājumu par dempingu. Lieta T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky/Padome*, kurā Pirmās instances tiesa pieņēmusi 2008. gada 10. septembra spriedumu (Krājums, II-159. lpp.), ir ļoti īpatnēja. Komisija bija sākusi daļēju starpposma pārskatu pēc Savienības ražošanas nozares pieprasījuma un minētajā gadījumā bija paplašinājusi attiecīgo ražojumu tvērumu, iekļaujot atšķirīgu ražojumu. Vispārējā tiesa nosprieda, ka tādā veidā turpināt nedrīkst, bet ka par pievienoto ražojumu bija jāuzsāk atsevišķa izmeklēšana. Pamatojoties uz Savienības tiesību vispārējo *res iudicata* principu, iestādēm nebija rīcības brīvības pēc atcelšanas atsākt daļējo starpposma pārskatīšanu.
- ⁽³⁵⁾ Skatīt, piemēram, Padomes 2009. gada 18. maija Regulu (EK) Nr. 412/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2005, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Saūda Arābijas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedru importam, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2852/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas piemērots par Indijas un Korejas Republikas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedru importu, un ar kuru izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz Taivānas izcelsmes minētā produkta importu (OV L 125, 25.1.2009., 1. lpp.) (atbilstība *Huvis*); Padomes 2012. gada 21. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Krievijas, Rumānijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam (OV L 165, 26.6.2012., 1. lpp.) (atbilstība *Interpipe Nikopolsky*).

- (³⁶) Skatīt, piemēram, Tiesas 2012. gada 22. marta spriedumu lietā C-338/10 *Gruenwald Logistik Services*, Krājums, I-0000. lpp., un maksājumu atkārtotu noteikšanu ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 158/2013, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importam (OV L 49, 22.2.2013., 29. lpp.). Skatīt arī šādus piemērus: 2012. gada 8. maija spriedumā lietā T-158/10 *Dow*/Padome (Krājums, II-0000. lpp., 47. un 59. punkts) Vispārējā tiesa secināja, ka nav dempinga turpināšanās iespējamības. 2007. gada 14. marta spriedumā lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome (Krājums, II-672. lpp., 116. punkts) Vispārējā tiesa secināja, ka starp dempingu un kaitējumu nav cēloņsakarības. Pamatojoties uz Savienības tiesību vispārējo *res judicata* principu, Komisijai un Padomei ir saistoši Savienības Tiesu secinājumi, ja tās uz savā rīcībā esošo faktu pamata var izdarīt galīgu secinājumu par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm. Tāpēc Komisija un Padome nedrīkst novirzīties no Savienības tiesu secinājumiem. Šādā situācijā izmeklēšanu slēdz, ievērojot Savienības tiesu spriedumu, kuras izdarījušas galīgo secinājumu, ka Savienības ražošanas nozares sūdzība ir juridiski nepamatota. Tāpēc pēc abiem minētajiem spriedumiem Komisijai un Padomei nebija rīcības brīvības atsākt izmeklēšanu, un tieši tāpēc pēc šiem spriedumiem netika veikti turpmāki pasākumi.
- (³⁷) Tiesas 1983. gada 9. novembra spriedums lietā 199/82 *San Giorgio*, *Recueil*, 3595. lpp., 13. punkts.
- (³⁸) Komisijas Regula (EK) Nr. 553/2006 par pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu ievadumiem, kuriem ir ādas virsa (OV L 98, 6.4.2006., 3. lpp.).
- (³⁹) Padomes 2006. gada 5. oktobra Regula (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 6.10.2006., 1. lpp.).
- (⁴⁰) OV L 41, 18.2.2016., 3. lpp.
- (⁴¹) Saskaņā ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 301, 31.10.2006., 1. lpp.), šo KN kodu 2007. gada 1. janvārī aizstāja ar KN kodiem ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 un ex 6403 99 05.
- (⁴²) Kā noteikts Komisijas 2005. gada 27. oktobra Regulā (EK) Nr. 1719/2005 par grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā (OV L 286, 28.10.2005., 1. lpp.). Ietvertos ražojumus nosaka, kopā skatot 1. panta 1. punktā un atbilstīgajos KN kodos sniegto ražojuma aprakstu.
- (⁴³) OV L 286, 28.10.2005., 1. lpp.
- (⁴⁴) Triecienizturību mēra saskaņā ar Eiropas standartiem EN345 vai EN346.
- (⁴⁵) Saskaņā ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 301, 31.10.2006., 1. lpp.), šo KN kodu 2007. gada 1. janvārī aizstāja ar KN kodiem ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 un ex 6403 99 05.

I PIELIKUMS

Regulas 1. pantā definēto apavu ar ādas vai mākslīgās ādas virsu Taric kodi

a) No 2006. gada 7. oktobra:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 un 6405 10 00 80.

b) No 2007. gada 1. janvāra:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 un 6405 10 00 80.

c) No 2007. gada 7. septembra:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 un 6405 10 00 89.

II PIELIKUMS

Ražotāju eksportētāju saraksts

Ražotāja eksportētāja nosaukums	Taric papildu kods
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd	A999
Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd	A999
Win Profile Industries Ltd	A999